இன் முகத்து என்பதைப் பால்வாயுடன் கூட்டிக்கொள்க. ஆம் - அசை. எத்தனை சாஸ்திரவிஷயங்களைக் கேட்டாலும் மக்கள் குதலையைக்கேட்ட இன்பம் இராதென்பது கருத்து.

"குழலினி தியாழினி தென்ப தம் மக்கள்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்.

எத்தனை சாஸ்திரம் படித்தாலும் மக்களில்லாதார்க்குக் கதி யில்லை யெனக் கருத்துக் கொள்வாரு முளர். கிங்கிணி—திரி யர்து வந்த வடசொல், கிண்கிணி—திரிந்தது. (கூஎ)

239. போற்றரிய செல்வம் புனனாட் டொடும்போகத்,
தோற்றமையும் யாவற்குந் தோற்றாதே—ஆற்
றலாய், எம்பதிக்கே போந்தருளு கென்றா
ளெழிற்கமலச், செம்பதிக்கே வீற்றிருந்த தேன்.

239. Damayanti, who was as the excellent honey in the beautiful lotus-flower, addressing Nala said:—"O thou strong one; no one shall know that you have lost your immeasureable wealth and your ferlile country. Come therefore to my father's capital.

(இ - ள்.) [புத்திரரே பிரதானமென்று கலைவ னுரைத்தது கேட்டு] எழில் கமலம் - அழகுள்ள தாமரைப்பூவாகிய, செம் பதிக்கு - செவ்வையான இடத்தில், வீற்றிருந்த - பெருமையா யிருந்த, தேன் - தேனுக்கு ஒப்பாகிய தமயந்தி (அரசனை நோக்கி,) ஆற்றலாய் - சாமர்த்தியமுள்ளவனே, போற்று அரிய- காப்பதற்குக் கூடாத, [அல்லது புகழ்தற்கு எளிதாகாத,] செல் வம் - சம்பத்து, புனல் நாட்டொடு போக - நீர்வளமுள்ள தேசத்தோடு போய்விடும்படி, தோற்றமையும் - தோற்றுப் போனதும், யாவர்க்கும் தோற்றாதே - எவர்க்குந் தெரியா மல், எம் பதிக்கே - எங்கள் ஊர்க்கே, போந்தருள்க - கிருபை செய்து வரக்கடவாய், என்றாள்—, எ - று.

கு—இடப்பொருளில் வந்தது; முதல் ஏகாரம் அசை; இரண்டாவது பிரிநிலை. மற்றெங்கும் போகவேண்டா மென்ற படி. தோற்றமையும்—இதில் உம்மை இழிவு சிறப்பு, எச்சமு மாம். மற்று நேர்ந்த வறுமை முதலியது என்றபடி; அசை என்பது நேர். (கூஅ)

240. சினக்கதிர்வேற் கண்மடவாய் செல்வர்பாற்
சென்றீ, எனக்கென்னு மிம்மாற்றங்கண்டாய்—
தனக்குரிய, தானந் துடைத்துத் தருமத்தை
வேர்பறித்து, மானந் துடைப்பதோர் வாள்.

240. Nala replied:—"O Damayanti whose eyes are as bright as angry lance! Were a man to go to one possessing wealth, and say to him, 'Give to me'; that request would be like the sword which destroys his hopes ot attaining the future world, which roots up the seeds of virtue and overthrows greatness."

(இ-ள்.) [இதற்கு நளன் உரைப்பது.] சினம் கதிர் வேல் கண் மடவாய் - உக்கிரமும் பிரகாசமுமுள்ள வேல்போன்ற கண்ணை யுடைய பெண்ணே, செல்வர் பால் சென்று - திரவியவான்க ளிடத்துப்போய், எனக்கு ஈ என்னும் - எனக்குக் கொடு என் கிற, இ மாற்றம் - இச்சொல்லானது, தனக்கு உரிய - (அவன் செய்த புண்ணியத்தினால்) அவன் பெறுதற்குரித்தான, தானம் துடைத்து - லோகத்தை யழித்து, தருமத்தை—, வேர் பறித்து - வேரோடு பிடுங்கி, மானம் துடைப்பது - பெருமையை யழிக்கவல்லதாகிய, ஓர் வாள் - ஒருகத்தி, கண்டாய்—, எ - று.

துடைப்பது—வினையாலணையும்பெயர். கண்டாய்—ஸ்வரத் தினால் வினாப்பொருளாயிற்று; அசையெனினுமாம். [பொது வியல் ருசு - ஆம் - சூத்திர] விதிப்படி ஈண்டு ஈ எனப் பிரயோ கிக்கப்பட்டது. (சுசு)

241. மன்னராய் மன்னர் தமையடைந்து வாழ்வெய்தி
இன்னமுதந் தேக்கி யிருப்பாரேல்—சொன்ன
பெரும்பே டிகளலரேற் பித்தரே யன்றோ
வரும்பேடை மானே யவர்.

241. "O thou that resembled a rare doe! If monarchs were to go to monarchs and obtain from them wealth and good food, they are like the eunuchs spoken of in the shastras, or madmen.

(இ - ள்.) அரு பேடை மானே - அருமையான பெண் மான்போன்றவளே, மன்னர் ஆய் - அரசராயிருந்து, மன்னர்

தமை அடைந்து - பிற அரசரைச் சேர்ந்து, வாழ்வு எய்தி - வாழ்வைப்பொருந்தி, இன் அமுதம் தேக்கி - இனிமையான அமுதத்தையும் நிறைத்து, இருப்பாரேல் - இருப்பாரானல், அவர் —, சொன்ன - நூல்களிற் சொல்லப்பட்ட, பெரு பேடிகள் - பெரிய பேட்டுப் பெண்களாயிருக்கவேண்டும், அலரேல்- அப்படிப்பட்டவர் அல்லாதவரானல், பித்தரே அன்ரே - பைத்தியம் பிடித்தவரே யல்லவோ, எ - று. (௭௧)

242. செங்கோலா யுன்றன் றிருவுள்ள மீதாயின்
எங்கோன் விதர்ப்ப னெழினகர்க்கே—நங்கோ
லக், காதலரைப் போக்கி யருளென்ருள் காதல
ருக், கேதிலரைப் போல வெடுத்து.

242. Damayanti, as if she bore enmity towards the children, who were the objects of their affection, said:—"O sceptred king, if such be your determination, then send our lovely children to the beautiful capital of our king, the king of Vidarpa."

(இ - ள்.) [அதற்குத் தமயந்தி] காதலருக்கு - ஆசைத்திரு மக்களுக்கு, ஏதிலரை போல - பகைவரைப்போல் நின்று, செங்கோலாய் - அரசனே, உன்தன் திருவுள்ளம் - உன்னுடைய கருத்து, ஈது ஆயின் - இதுவானல், நம் - நம்முடைய, கோலம் காதலரை - அழகுள்ள மக்களை, எம் கோன் - எங்களுடைய அரசனுகிய, விதர்ப்பன் - விதர்ப்பராஜனுடைய, எழில் நகர்க்கே - அழகுபொருந்திய பட்டணத்துக்கே, போக்கி அருள் என்ருள் எடுத்து - அனுப்பி அருள் என்று தூக்கிச் சொன்னுள், எ - று.

ஏ - பிரிநிலை. பிரிய மனந்துணிந் திரைத்தமையின் ஏதிலரைப்போல வென்ருர். (௭௨)

243. பேதை பிரியப் பிரியாத பேரன்பின்
காதலரைக் கொண்டுபோய்க் காதலிநன்—தா
தைக்குக், காட்டுநீ யென்ருன் கலங்காத வுள்ளத்
தை, வாட்டுநீர் கண்ணிலே-வைத்து.

243. Nala, whose calm mind was disturbed by the tear-drops in his eyes, addressing a Brahmin said:—"Go

and shew to king Bhima, the father of Damayanti, their beloved children to whom I am still attached though their mother's feelings are estranged from them."

(இ - ள்.) [நளன்] கலங்காத உள்ளத்தை - எந்தத் துன்பத்தினாலுங் கலங்கமாட்டாத வலிமையுள்ள மனத்தை, வாட்டும் - வெதும்பச் செய்கிற, நீர் - ஜலத்தை, கண்ணிலே வைத்து—, பேதை பிரிய - தமயந்தி மனம்பிரியவும், பிரியாத - நீங்காத, பேர் அன்பின் - மிகுந்த அன்புள்ள, காதலரை - பிரியமான புத்திரரை, கொண்டுபோய்—, காதலிதன் தாதைக்கு - வீமராஜனுக்கு, நீ காட்டு - நீ காண்பி, என்றான் - என்று (ஒரு பிராமணனை நோக்கிச்) சொன்னான், எ - று.

புத்திரர் குமாரர் முதலிய வடசொற்களும் மக்கள் என்னுந் தமிழ்ச்சொல்லைப்போல ஆண்பிள்ளைக்கும் பெண்பிள்ளைக்கும் பொதுவாய் வருமென அறிக. (எஉ)

244. தந்தை திருமுகத்தை நோக்கித் தமைப்பயந்
தாள், இந்து முகத்தை யெதிர்நோக்கி—எந்
தம்மை, வேறாகப் போக்குதிரோ வென்றார்
விழிவழியே, ஆறாகக் தண்ணீ ரழுது.

244. The children, looking at the handsome face of their father, and gazing at the moon-like countenance of the mother that begot them, and weeping till their tears flowed like a river from their eyes said :—" Are you going to separate us from yourselves by sending us away ?

(இ - ள்.) [அப்பிள்ளைகள்] தந்தை திருமுகத்தை நோக்கி - தகப்பனுடைய சிறப்பான முகத்தைப்பார்த்து, தமை பயந்தாள் - தங்களைப் பெற்றவளுடைய, இந்து முகத்தை எதிர் நோக்கி - சந்திரனைப்போன்ற முகத்தை எதிரேபார்த்து, விழி வழியே - கண்களி னிடத்தே, கண்ணீர் ஆறாக அழுது - கண்ணீர் ஆறுபோல் வடிய அழுதுகொண்டு, எந்தம்மை - எங்களை, வேறாக போக்குதிரோ - வேறாய்ப்போகச் செய்கிறீர்களோ, என்றார்—, எ - று.

போக்குதிர்—நிகழ்கால முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று
போக்கு - பிறவினைப்பகுதி, திர் - முன்னிலைப் பன்மைவிகுதி

இர் - விகுதி, தகரம் எழுத்துப்பேறு என்பர் பெரும்பாலார், தி - என்பது மிப்படியே, விகுதிகளே காலங்காட்டும். (எரு)

245. அஞ்சனந்தோய் கண்ணி லருவிநீ ராங்கவர்க்கு,
மஞ்சனநீ ராக வழிந்தோட—நெஞ்சுருகி, வல்
லிவிடா மெல்லிடையாண் மக்களைத்தன் மார்
போடும், புல்லிவிடா நின்றாள் புலர்ந்து.

245. Damayanti, whose waist was as slender as a creeper, shedding from her blackened eyes, tears which fell, like the water-fall from a mountain, sufficient for her children to bathe in, and becoming sorrowful in mind and faint in body, hugged her offsprings to her bosom.

(இ-ள்.) வல்லி விடா - கொடித் தன்மையை விடாத, மெல் இடையாள் - மெல்லிய இடையுள்ள தமயந்தி, அஞ்சனம்தோய் கண்ணில் - மைபடிந்த கண்களில், அருவி நீர் - மலையருவி போல் வருகின்ற நீர்வெள்ளம், அவர்க்கு - அந்த மக்களுக்கு, மஞ்சன நீர் ஆக - குளிக்கச்செய்கின்ற தண்ணீராய், வழிந்து ஓட - வழிந்து ஓடும்படி, நெஞ்சு உருகி - மனங்கரைந்து, புலர்ந்து - வாடி, மக்களை - தன் குழந்தைகளை, தன் மார்போடும்—, புல்லிவிடா நின்றாள் - கட்டிக்கொண்டாள், எ-று. ஆங்கு - அசை.

அப்படி கட்டிக்கொண்டது அடிக்கடி நிகழ்ந்தமையின் நிகழ் காலவினை கூறப்பட்டது; அல்லது புல்லி - அணைத்துக்கொண்டு, விடா - விட்டு, நின்றாள் - சும்மாவிருந்தாள், என்றுமினுங் கொள்க. [பொதுவியல் சரு-ம் சூத்திரத்தினால்] சுட்டுப்பெயர் முன்வந்தது. (எச)

246. இருவ ருயிரு மிருகையால் வாங்கி, ஒருவன்
கொண் டேகுவா னொத்து—வருமறையோன்,
கோமைந்த னோடிளைய கோதையைக்கொண்
டேகினான், வீம னகர்க்கே விரைந்து.

246. Like one, who has received in both his hands and taken away the lives both of Nala and Damayanti, the Brahmin who came there taking away the princess with the prince, went in haste to the capital of king Bhima.

(இ - ள்.) இருவர் உயிரும் - (நளன் தமயந்தியாகிய) இவ்விருவருடைய பிராணன்களை, இரு கையால் வாங்கி - இரண்டு கைகளினாலே பறித்து, கொண்டு ஏகுவான் - கொண்டுபோகின்ற, ஒருவன் ஒத்து - ஒருவனைப்போன்று, வரும் மறையோன் - அங்கே வந்த பிராமணனொருவன், கோ மைந்தனோடு - இராசகுமாரனோடு, இளைய கோதையை கொண்டு - இராசகுமாரியையும் இட்டுக்கொண்டு, வீமன் நகர்க்கே - குண்டினபுரிக்கே, விரைந்து ஏகினான் - துரிதப்பட்டுச் சென்றான், எ-று.

ஓடு என்னு முடனிகழ்ச்சி கொண்டென்னும் வினையில் என அறிக. ஓடு என்பதை உம் என்பதுபோல் கொள்ளினுமாம்; ()

247. காத லவர்மேலே கண்ணோட விண்ணோடும்
ஊதை யெனநின் றுயிர்ப்போட—யாதும்
உரையாடா துள்ள மொடுங்கினான் வண்டு
விரையாடுந் தாரான் மெலிந்து.

247. Nala who was adorned with a garland, on which the bees bathed in the honey, gazing at his loving children, and sighing as the wind which sweeps the air became faint, silent and insensible.

(இ-ள்.) வண்டு—, விரை ஆடும் தாரான் - தேனில் குளிக்கப்பெற்ற மாலையை யுடையவன், காதலவர் மேலே - பிரியரான குமாரர்கள்மேலே, கண் ஓட - பார்வை போய்க்கொண்டிருக்க, விண் ஓடும் ஊதை என - வானத்தில் ஓடுகின்ற காற்றைப்போல், உயிர்ப்பு - மூச்சு, ஓட—, மெலிந்து - தளர்ந்து, யாதும் உரையாடாது - ஒன்றும் பேசாமல், உள்ளம் ஒடுங்கினான் - மனஞ் சுருங்கிப்போனான், எ-று.

* நின்று - அசை. [இடையியல் உஉ-ஆம் சூ.] (எசு)

248. சேலுற்ற வாவித் திருநாடு பின்னொழியாக், கா
னிற்போய்த் தேவியொடுங் கண்ணுற்றான்—ஞா
லஞ்சேர்ந்த கள்ளிவே கத்தாவின் கண்மணிக
டாம்பொடியாய்த், துள்ளிவே கின்ற சுரம்.

248. Leaving behind him his beautiful country, in which the selfish glides in the tanks, Nala, walking with

his wife, saw the desert in which the gems (on the heads of snakes were burnt to ashes by the intense heat of the Kulli plants, and the reptiles themselves writhed in agony.

(இ-ள்.) சேல் உற்ற வாவி - கெண்டைகளைப் பொருந்தின தடாகங்களுள்ள, திரு நாடு - சிறப்பான தேசம், பின் ஒழிய - பின்புறத்தில் ஒழிந்துபோக, தேவியொடும் - மனையாளோடும், காலின் போய் - காலினால் நடந்துபோய், ஞாலம் சேர் - பூமியைச்சேர்ந்த, கள்ளி வேகத்து - கள்ளிச்செடியின் கடுமையினால், அரவின்கண் மணிகள் - சர்ப்பங்களினிடத்துள்ள ரத்தினங்கள், பொடியாய் - வெந்து சாம்பலாய்ப்போக, துள்ளி வேகின்ற சுரம் - (அப்பாம்புகள்) துள்ளிவிழுந்து எரிகின்ற பாலை நிலத்தை, கண்ணுற்றான் - பார்த்தான் (நளன்), எ-று. தரும் - அசை.

ஞாலம் சேர் என்பது, களித்துத் தூங்குதற்கிடமான பூமியில் துன்பப்பட்டு வேகின்ற இடமுமுண்டு. நல்லதிலுந் தீய துண்டா யிருத்தல் இவ்வுலகத்தி னியற்கை யாதலின் என்பதைக் குறிப்பிக்கின்றது. அல்லது பூமியாவுங் கெடுமிடமாதலால் சுரமிருத்தல் தகுதியென்று குறிப்பிக்கின்றதெனவுமாம். ஞாலல் - நாலுதல், அதாவது தூங்கலும் விழுதலுமாம், ஞகரம்போலி, [நன் - எழுத்து - ௯ - ௬௯ - ன்] உரையைக் காண்க. "பொன்போலுங் கள்ளிப் பொறிபறக்குங் கானலிலே" என்றபடி அவ்விடத்துக்குரித்தாய் நின்று கள்ளிவேவது இயற்கையாதலின் மணிகளும் பொடியாய் என்றார். வெந்து என்பது செயவெனெச்சத்தின் திரிபு. சினைவினை யெனக் கொள்ளினு மிழுக்காது. செடிகளை நிலத்துக்கு உரோமமாக வடநூலில் வர்ணித்திருப்பதுண்டு. இங்கு [நன்-வினை-௨௭-௨௬] சூத்திரங்களை நினைத்து உபயோகித்துக் கொள்க. (௭௭)

249. கன்னிறத்த சிந்தைக் கலியுமவன் முன்பாகப்,
பொன்னிறத்த புள்வடிவாய்ப் போந்திருந்தான்—
நன்னெறிக்கே, அஞ்சிப்பா ரீந்த வரசனையுந்
தேவியையும், வஞ்சிப்பான் வேண்டி வனத்து.

249. The hard-hearted Kali who wished to deceive Nala, who fearing the truth gave up his country to his

enemies, as well as Damayanti appeared before the former as a golden-hued bird.

(இ - ள்.) கல் நெறிக்கே அஞ்சி - தரும மார்க்கத்துக்குப் பயப்பட்டு, பார் ஈந்த அரசனையும் - பூமியைப் பகைவன்கையிற் கொடுத்துவிட்டவனாகிய, தேவியையும் - அவன்மனைவியையும், வஞ்சிப்பான் - வேண்டி, வஞ்சிப்பதற்கு - விரும்பி, வனைத்து - அப்பாலே வனத்திலே, கல் நிறத்த - கல்லின் குணமுள்ள, சிந்தை - மனதையுடையவனாகிய, கலியும் - கலிபுருடனும், அவன் முன்பாக - அவ்வரசனுக்கெதிராக, பொன் நிறத்த - பொன்னின் வர்ணமுள்ள, புள் வடிவாய் - பக்ஷியின் ரூபமாகி, போந்து இருந்தான் - போயிருந்தான், எ-று.

போந்து என்பது புகுந்து என்பதின் திரிபு என்பர் சிலர்; போ என்பதற்கே இப் புடைபெயர்ச்சி எனப் பிறர் கொள்வர். ஏ - பிரிநிலை; வீரத்துக்கு அஞ்சியன்று என்பதாம். (எஅ)

250. தேன்பிடிக்குந் தண்டுழாய்ச் செங்கட் கருமுகிலை, மான்பிடிக்கச் சொன்ன மயிலேபோல்—
தான்பிடிக்கப், பொற்புள்ளைப் பற்றித்தா வென்றுரைத், புதுமழலைச், சொற்கிள்ளை வாயா டொழுது.

250. As Sitha, who resembled a peacock, asked Rama, who wore a garland of cool Thulasis, on which the bees swarmed, whose eyes were red and whose body was like the blue clouds, to seize and bring to her a deer, so did Damayanti, whose speech resembled the hesitating and prattling words of the parrot, beseech Nala to seize for her the golden-hued bird, that she might have it in her hand

(இ-ள்.) புது மழலை சொல் - புதுமையான மழலைச் சொல்லைச் சொல்லுகின்ற, கிள்ளை வாயாள் - கிளிபோன்ற வாயையுடைய தமயந்தி, தொழுது - (தன்கணவனை) கும்பிட்டு, தேன் பிடிக்கும் - வண்டுகள் பற்றியிருக்கிற, தண் துழாய் - குளிர்ச்சியான துளசிமாலை யணிந்த, செம் கண் - சிவந்த கண்களையுடைய, கரு முகிலை - நீல மேகம்போன்ற இராமனை, மான் பிடிக்கச் சொன்ன - மானைப்பிடித்துத் தரச்சொல்லிய, மயிலே போல் - மயிலின் சாயலுள்ள சீதையைப்போலே, தான் பிடிக்க - தன் கையிற் பிடித்துக்கொள்ளும்படி, பொன் புள்ளை - பொன் நிறப்.

பறவையை, பற்றித் தா - பிடித்துக்கொடு, என்றாள்—, எ-று.
[மழலைக்குப் புதுமையாவது அதிசயமாயிருத்தல்.] (௭௯)

251. பொற்புள் ளதனைப் பிடிப்பா னளன்புகுதக்
கைக்குள்வரு மாபோற் கழன்றோடி-எய்க்கும்
இளைக்குமா போல விருந்ததுக்கண் டன்றே
வளைக்குமா றெண்ணினன் மன்.

251. When Nala endeavoured to catch it, the golden hued bird waiting till he came very near, 'flew away and sat down looking exhausted. And Nala seeing it thus faint, hoped to secure it.

(இ-ள்.) நளன்—, பொன் புள் அதனை - பொற் பறவையை, பிடிப்பான் புகுத - பிடிக்கப்போகையில் (அது,) கைக்குள் வரும் ஆறுபோல்-கையினுள்ளே அகப்படுவதைப்போ லிருந்து, கழன்று ஓடி - அங்கிருந்து பெயர்ந்து ஓடிப்போய், எய்க்கும் - வருந்தி யிருக்கும், இளைக்கும் ஆறுபோல இருந்தது கண்டு - வருந்துவதைப்போல் (அது) நிற்பதைப்பார்த்து, மன் - அரசன், வளைக்கும் ஆறு - வளைத்துக் கொள்ளும்படி, எண்ணினன்—, எ-று. அன்று - ஏ அசைகள்.

புகுத என்பதில் த-சாரியை. ஆறு—ஈறு குறைந்தது. எய்க்கும் என்றது அங்ஙனம் அடிக்கடியாகு மியல்புபற்றி. (௮௦)

252. கொற்றக் கயற்கட் கொடியே யிருவோரும், ஒற்
றைத் துகிலா லுடைபுனைந்து—மற்றிந்தப், பொ
ற்றுகிலாற் புள்வளைக்கப் போதுவோ மென்று
ரைத்தான், பற்றகலாவுள்ளம் பரிந்து.

252. Nala with love filling his mind in which affection still existed, said ;—" O thou creeper-like maiden whose victorious eyes resemble the *sel*fish ! Let us both envelope ourselves in one robe, and with this beautiful garment let us catch the bird."

(இ-ள்.) [அப்போது நளன்] பற்று அகலா - ஆசை நீங்காத, உள்ளம் - மனமானது, பரிந்து - அன்பு கூர்ந்து, கொற்ற கயல் கண் கொடியே - வெற்றிபெற்ற மீன்போன்ற கண்களை யுடைய கொடிபோன்றவளே, இருவோரும் - நாம் இருவரும், ஒற்றை துகிலால் - ஒரு வஸ்திரத்தினால், உடை புனைந்து -

வஸ்திரத்தைக் கட்டிக்கொண்டு, இந்த பொன் துகிலால் - இந்த அழகிய வஸ்திரத்தினால், புள் வளைக்க - பட்சியை வளைத்துக்கொள்ள, போதுவோம் - செல்லுவோம், என்று உரைத்தான் - என்று சொன்னான், எ - று.

பரிந்து என்பது உள்ளத்தின் வினையாதலின் போதுவோமென்னும் முதல்வினையோடு முடிந்தது. [வினை-௫-௨௬.] இருவோரும் — இடவழுவமைதி [பொது-௫-௨௯.] இருவேமும் எனப் பாடக்கொள்வது நன்று. (௮௧)

253. எற்றித் திரைபொரநொந் தேறி யிளமணலிற்
பற்றிப் பவளம் படர்நிழற்கீழ்—முத்தீன்று
வெள்வளைத்தா யோடுநீர் வேலைத் திருநாடன்
புள்வளைத்தா னாடையாற் போந்து.

253. Nala, who possessed the country which is surrounded by the full ocean, into which run the mother oysters after they have left their pearls under the shade of the coral creepers, which fasten themselves among the small grains of sand, on which they are cast, disturbed by the waves as they beat ashore, threw the garment at the bird.

(இ - ள்.) திரை எற்றி - அலைகள் வீசி, பொர - கரையை மோத, நொந்து - வருந்தி, இளமணலில் - சிறுமணலிலே [அப்போதே படிந்த மணலிலே,] ஏறி—, பற்றி - பிடித்துக்கொண்டு, பவளம் படர் நிழல் கீழ் - பவளக் கொடிகள் படர்ந்த நிழலிலே, முத்து ஈன்று - முத்துக்களைப்பெற்று, வெள்வளை தாய் - வெண்மயமான சங்குகளாகிய தாய்கள், ஓடும் - ஓடப்பெற்ற, நீர் - தண்ணீருள்ள, வேலை - கடல் சூழ்ந்த, திருநாட்டன் போந்து - மேன்மையான நாட்டையுடைய நளன் போய், ஆடையால் - வஸ்திரத்தினால், புள் வளைத்தான் - பக்ஷியை வளைத்துக்கொண்டான்' எ-று.

நிடதமென்பது மத்திய இந்துஸ்தானத்தில் கீழ்ப்புறமாதலால் அந்நாட்டிற்குக் கடலுமெல்லையென அறிக. (௮௨)

254. கூந்த லிளங்குயிலுங் கோமானுங் கொண்ட
ணைந்த பூந்துகில்கொண் டந்தரத்தே போய்

நின்று—வேந்தனே, நன்னாடு தோற்பித்தோ னு
னேகா ணென்றதே, பொன்னாடு மாணிறத்த புள்

254 That bird of a beautiful golden color, which was so coveted, flying away with the beautiful vestment, which was cast upon it by Nala and the youthful Damayanti, whose tresses were arranged in plaits on her head and who resembled a cuckoo, and hovering above in the air, said :—"O king! look, it is I that caused you to lose your good kingdom."

(இ - ள்.) கூந்தல் இளம் குயிலும் - அளகபாரமுள்ள இளங் குயிலையொத்த தமயந்தியும், கோமானும் - நளமகாராசனும், கொண்டு அணைத்த - கொண்டுவளைத்த, பூ துகில் கொண்டு - அழகிய வஸ்திரத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு, அந்தரத்தே - வானத் திலே, போய் நின்று—, பொன் - பொன்னினது, மால் நிறத்து - பெருமைதங்கிய வர்ணத்தை யுடைத்தான, ஆடும் - அசைந்து கொண்டிருக்கிற, புள் - அந்தப்பரவையானது, வேந்தனே - அரசனே, நல் நாடு - நல்ல நாட்டை, தோற்பித்தோன் - உன் னைத்) தோற்கச் செய்தவன், நானே—, காண் - அறி, [பார்,] என்றது—, எ - று. ஏ - அசை. (அங)

255. காவிபோற் கண்ணிக்குங் கண்ணியந்தோட் கா
ளைக்கும், ஆவிபோ லாடையுமொன் றானதே—
பூவிரியக், கள்வேட்டு வண்டுழலுங் கானத் தி
டைக்கனகப், புள்வேட்டை யாதரித்த போது.

255. When Damayanti, whose eyes resembled the blue lotus, and the hero Nala, whose beautiful shoulders were adorned with garlands desired the hunt of the golden-hued bird, in the forest where the honey seeking bees swarm on the opening flowers, the garment in which they were enveloped became to them as their life.

(இ - ள்.) பூ விரிய - மலர் மலருகையில், கள் வேட்டு - தேனை விரும்பி, வண்டு உழலும் - வண்டுகள் திரிகின்ற, கானத்திடை - காட்டிலே, கனகப் புள் வேட்டை - பொற்பறவையின் வேட் டையை, ஆதரித்தபோது - விரும்பினபோது, காவி போல்

கண்ணிக்கும் - நீலோற்பலம்போன்ற கண்ணுள்ள தமயந்திக்கும், கன்னி அம்தோள் - மாலைதரித்த அழகிய தோள்களையுடைய, காளைக்கும் - வீரனான நளமகாராஜனுக்கும், ஆவிபோல் - உயிரைப்போல், ஆடையும் - துகிலும், ஒன்று ஆனது - ஒன்றே யாயிற்று, எ - று. ஏ - அசை.

ஆவி ஒன்றாயிருப்பது அன்பின் மிகுதியால். (அச)

256. அறம்பிழைத்தார் பொய்த்தா ரருள்சிதைத்தார்
மானத், திறம்பிழைத்தார் தெய்வ மிகழ்ந்
தார்—புறங்கடையில், சென்றார் புகுநரகஞ்
சேர்வாய்கொ லென்றழியா, நின்றாள் விதியை
நினைந்து.

256. Damayanti, addressing the bird said :—“You will go to that hell where those, who beg alms at the door of those who have relinquished virtue, those who are liars, those who destroy mercy, those who have lost their dignity, and those who mock God, will go.”

(இ - ள.) அறம் பிழைத்தார் - தருமத்தைத் தப்பினவரும், பொய்த்தார் - பொய் சொன்னவரும், அருள் சிதைத்தார் - தயையைக் கெடுத்தவரும், மானம் திறம் பிழைத்தார் - கௌரவத்தின் மேன்மையைத் தப்பினவரும், தெய்வம் இகழ்ந்தார் - தேவநிந்தை செய்தவரும், (ஆகிய இவர்களுடைய) புறங்கடையில் சென்றார் - வாசலில் (இரக்கச்) சென்றவர்கள், புகும் - போகின்ற, நரகம் சேர்வாய் என்று - நரகத்தை அடைவாயென்று (கலியைக்குறித்துச்) சொல்லி, விதியைநினைந்து - விதியையெண்ணி, அழியா நின்றாள் - மனம் வருந்திக்கொண்டிருந்தாள் (தமயந்தி,) எ - று. கொல் - அசை.

வானத்தினின்று சொன்ன கலியைப் பழித்தாள். பாவிகளிலும் அவரைக்கிட்டிப், பொருள் கொள்பவருக்குப் பாவம் அதிகமாம், அல்லது அவரும் அவர் புறங்கடை சென்றவரும் என வுரைக்கலாம். (அரு)

257. வையந் துயருழப்ப மாயம் பல்சூழ்ந்து, தெய்
வங் கெடுத்தாற் செயலுண்டோ-மெய்வகையே,

சேர்ந்தருளி நின்றதனிச் செங்கோலா யிங்
கொழியப், போந்தருளு கென்றாள் புலர்ந்து.

257 Damayanti sorrowing, said:—"O king who hast attained the true path, and art merciful, and possessest an unrivalled sceptre! When god himself wishes to afflict the world, and employs deceit, can any act of ours oppose him? Let us go away and have nothing more to do in this place."

(இ - ள்.) [தமயந்தி] புலர்ந்து - துக்கப்பட்டு, மெய்வகையே - மெய்யான விதத்தையே, சேர்ந்து - அடைந்து, அருளி - யாவர்க்குங் கருணைபுரிந்து, நின்ற - இருந்த, தனி செங்கோலாய் - தனித்த செங்கோலுடையவனே, வையம் துயர் உழப்ப - பூமி துக்கத்தினால் வருந்த, பல மாயம் சூழ்ந்து - பலமோசங்களைக்கருதி, தெய்வம் கெடுத்தால் - தெய்வமே கெடுக்கமுயன்றால், செயல் உண்டோ - எதிரான செய்கையுண்டோ (இல்லையாதலின்,) இங்கு ஒழிய - இவ்விடத்துச்செய்கையை யொழித்து, போந்தருளுக - வந்தருளவேண்டும், என்றாள், — எ - று.

தருமந் தப்பாமல் செங்கோல் செலுத்தின உனக்குத் தெய்வம் வேண்டுமென்று இவ் வவஸ்தையை வருவித்தல் நாம் என்ன செய்யலாம் வாவென்றாள் என்பது கருத்து. (௮௬)

258. அந்த நெடுஞ்சுரத்தின் மீதேக வாங்கழலும்,
வெந்தழலை யாற்றுவான் மேல்கடற்கே — எந்
தை, குளிப்பான்போற் சென்றடைந்தான் கூரி
ருளாற் பாரை, யொளிப்பான்போற் பொற்றே
ருடன்.

258. When these two were journeying on the great desert, our father the sun, in order to assuage the intense and burning heat that existed there, went down with his golden chariot, as one bathing in the western ocean, and as if wishing to veil the whole earth in darkness.

(இ - ள்.) [அவ்விருவரும் இப்படியாக] அந்த நெடு சுரத்தின்மீது ஏக - அந்தப் பெரிய பாலைவனத்திலே போகும்போது, ஆங்கு - அவ்விடத்துண்டான, அழலும் - கொடிய

நின்ற, வெம் தழலே - உக்கிரமான சூட்டை, ஆற்றுவான் - ஆறச்செய்வதற்கு, மேல் கடற்கு - மேற்குச்சமுத்திரத்தில், குளிப்பான்போல் - ஸ்நானஞ் செய்கிறவன்போல, எந்தை - என்தந்தையாகிய சூரியபகவான், கூர் இருளால்-மிகுந்த இருட்டினுல், பாரை - பூமியை, ஒளிப்பான்போல் - ஒளித்து விடுகிற வன்போலே, பொன்தேருடன் - பொன்னுலாகிய இரதத்தோடேகூட, சென்று அடைந்தான் - போய்ச்சேர்ந்தான், எ - று.

அந்தப் பாலைவனத்தின்சூடு தன்மேல் உறைத்ததனுல் அதனைப்போக்கக் கடலுக்குச் சென்றான்போலுஞ் சூரியன் எனவும், மண்டலமே பொற்றேர் அதனைக் கொண்டுபோனது நளனுக்குத் துன்பம்விளைத்த பூமியை இருட்டினுல் மூடிப் போடுதற்குப்போலு மெனவும் குறித்தார். சூரியன் அஸ்தமித்தான் என்பதாம். அந்த—இது சுட்டின் மரூஉ; இந்த எந்த என்பவையு மிப்படியே.

'சூரியன்தேருமோடா துமாகமீ' என்று கம்பரும்கூறினர்.

259. பானு நெடுந்தேர் படுகடலிற் பாய்ந்ததற்பின்,
கான மடம்பின் கவட்டிலைகள் - மானின், குளம்
பேய்க்கு நன்னாடன் கோதையொடுஞ் சென்
ருன், இளமபேய்க்குந் தோன்ரு விருள்.

259. When the great car of the sun had entered the roaring ocean, Nala who possessed the good country in which the split leaves of the அடப்பம் creepers in the forest, resembled the cloven hoofs of the deer, entered with Damayanti, the darkness in which even the Devils' imps found their sight fail.

(இ - ள்.) பானு - சூரியனது, நெடு தேர் - பெரிய தேர், படு கடலில்-ஒலியாநின்ற கடலிலே, பாய்ந்ததன்பின் - பிரவேசித்தபிறகு, கானம் அடம்பின் - காட்டிலுள்ள அடப்பங்கொடிகளின், கவடு இலைகள் - பிளவாயிருக்கும் இலைகள், மானின் குளம்பு ஏய்க்கும் - மான்குளம்புகளை ஒத்திருக்கின்ற, நல் நாடன் - நல்லநாட்டையுடைய நளன், கோதையொடும் - தமயந்தியோடு, இள பேய்க்கும் - இளமையான பிசாசுகளுக்கும்,

தோன்று - காணக்கூடாத, இருள் - இருட்டிலே சென்றான்—, எ - று.

சூரியன் தேர் கடலில் வீழ்வது அஸ்தமயம். இளம்பேயென்றது மூப்பின் குற்றமில்லாத பேயை: (அஅ)

260. எங்காம் புகலிட மென் றெண்ணி யிருள்வழி
போய், வெங்கா னகந்திரியும் வேலைதனில்—
அங்கேயோர், பாழ்மண் டபங்கண்டான் பால்
வெண் குடைநிழற்கீழ், வாழ்மண் டபங்கண்
டான் வந்து.

260. While they, seeking for a place of shelter for the night and traversing the dark pathways, wandered about in the sultry forest, Nala, who beheld the earth do penance to live under the shade of his milk-white umbrella, saw there the ruins of a dilapidated building (மண்டபம்).

(இ - ள்.) எங்கு - எவ்விடத்தில், புகல் இடம் ஆம் என்று எண்ணி - பிரவேசிக்குமிடம் கிடைக்குமென்று சிந்தித்து, இருள் வழி - இருட்டு சூழ்ந்த மார்க்கத்திலேயே, போய்—, வெம் கானகம் திரியும் வேலைதனில் - வெப்பமான காட்டிலே சஞ்சரிக்குங் காலத்தில், பால் வெண் குடைநிழல் கீழ் - பாலை யொத்த வெள்ளைக்குடையின்நிழலில், வந்து—, வாழ் மண்தபம் கண்டான் - வாழ்கின்ற பூமியின் தவத்தைக்கண்டவனாகிய நளன், அங்கே—, ஓர் பாழ் மண்டபம் - ஒரு பாழான மண்டபத்தை, கண்டான்—, எ - று.

பூமி இவனது அரசாட்சியிலே வந்து வாழ்வுறத் தவஞ்செய்திருக்கும்படியான சிறப்புள்ளவன் என்றபடி. புகலிடம்—புகலுக்குரிய இடமென்று நான்கனுருபும் பயனு முடன் றொக்க தொகை. (அகூ)

261. மூரி யிரவும்போய் முற்றிருளாய் மூண்டதால்
சாரு மிடமற்றுத் தானில்லை—சோர்கூந்தல்
மாதராய் நாமிந்த மண்டபத்தே கண்டுயிலப்
போதரா யென்றான் புலர்ந்து.

261. Nala, addressing Damayanti said "O thou fair one with loosened tresses! the darkness of the night is

increasing, and we can find no other place for shelter. Come, let us sleep in this building."

(இ - ள்.) [அரசன்] புலர்ந்து - வாடி, சோர் கூந்தல் மாதராய் - தளர்ந்து விழும்படியான கூந்தலையுடைய சுந்தர மூள்ளவளே, மூரி இரவும் போய் - சிற்றிருளுள்ள இராத்திரி மாறி, முற்று இருளாய் மூண்டதால் - நிறைந்த இருளுள்ளதாய் அமைந்ததனால், மற்று சாரும் இடம் - வேறு தங்கும் இடம், இல்லை—, நாம் இந்த மண்டபத்தே—, கண் துயில - நித்திரை செய்யும்பொருட்டு, போதராய் - வா, என்றான்—, எ-று. தான் - அசை

மூண்டதால்—தொழிற்பெயர், மூன்றும் வேற்றுமை. மூண்டது — முற்று, ஆல் — அசை என்னவுமாம். மூரி என்பது சோம்பலை யுணர்த்துவது, ஆகுபெயராய் மந்தத்துக்கு வந்து, சிற்றிருளென இடத்திற்கு ஏற்பப் பொருள் பட்டது. போதராய் — ஏவல்முற்று; போ என்பதோடு தா என்பது துணை வினையாச் சேர்ந்த போதா - பகுதி. (கூ0)

262. வைய முடையான் மகரயாழ் கேட்டருளுந்,
தெய்வச் செவிகொதுகின் சில்பாடல்—இவ்விர
வில், கேட்டவா வென்றழுதாள் கெண்டை
யங்க ணீர்சோரத், தோட்டவார் கோதையாள்
சோர்ந்து.

262. "How hard it is that the noble ears of the emperor of the world, which has been accustomed to the music of the மகர guitar should this night be obliged to listen to the meanest noise of the musquitoes!" So saying, Damayanti, whose plaited tresses were adorned with the petals of flowers, became faint, and wept so that the tears fell from her beautiful eyes, which resembled the carp fish.

(இ - ள்.) வையம் உடையான் - பூமிக்குச் சக்கிரவர்த்தியானவனுடைய, மகர யாழ் கேட்டருளும் - மகரவீணையின் நாதத்தைக் கேட்டருளுகின்ற, தெய்வ செவி - மகிமைபொருந்திய காது, இவ் இரவில் - இந்த இராத்திரியில், கொதுகின் சில் பாடல் - கொசுக்களுடைய அற்பமான பாட்டை, கேட்ட ஆ -

கேட்டவகை (என்னகொடிது,) என்று - என்றுசொல்லி, தோட்ட - பூவிதழ்களையுடைய, வார் கோதையாள் - நீண்ட கூந்தலையுடைய தேவி, சோர்ந்து - தளர்ந்து, கெண்டை அம் கண் நீர் சோர - கெண்டை மீனையொத்த அழகிய கண்களில் நீர் வடிய, அழுதாள்—, எ-று.

துக்கத்திலும் வியப்பிலும் ஆறு என்பது தோன்றுப்பயனிலையுடைத்தாய் வருவது இப்பாஷையின் நடை. தோட்ட — தோடு என்னும் பொருளடியிற் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம்.

263. பண்டை வினைப்பயனைப் பாரிடத்தி லார்கடப்
பார், கொண்ட னிழலிற் குழைதடவும்—கெண்
டை, வழியனீ ரென்றான் மனநடுங்கி வெய்துற்,
றழியனீ யென்று னரசு.

263. Nala addressing Damayanti said :—"Who on this earth is able to escape the evil destiny which is the consequence of a former sin? Weep not, so that the tears from your eyes, which resemble the carp fish, touch the ear-rings which are under the shade of your cloud-like tresses. Do not let sorrow excite you, and trouble your mind."

(இ - ள்.) [அவளைநோக்கி] அரசு - அரசன், பண்டை வினை பயனை - பழமையான தீவினையின் விளைவை, பாரிடத்தில் - பூமியில், ஆர் கடப்பார் - யார் தாண்டமாட்டுவார், கொண்டல் நிழலில் - கூந்தலாகிய மேகத்தின் சாயலிலே, குழை தடவும் - காதணிகளைத் தடவுகின்ற, கெண்டை - கண்களாகிய கெண்டைமீன்களிலிருந்து, நீர் வழியல் - ஜலம் பெருகும்படி யாக வேண்டாம், என்றான்—; மனம் நடுங்கி - மனம் நடுக்க முறும்படியாகி, வெய்து உற்று - வெப்பம் பொருந்தி, நீ அழியல் - நீ வருந்தாதே, என்றான்—, எ-று.

வழியல், அழியல்,—எதிர்மறையேவல் ஒருமைகள். வியங்கோளுமாம். (கூஉ)

264. விரைமலர்ப்பூ மெல்லணையு மெய்காவல் பூண்ட
பரிசனமும் பள்ளி யறைப்புற்-அரசேநான் [ப்
காணேனிங் கென்னுக் கலங்கினாள் கண்பனிப்ப
பூணேர் முலையாள் புலர்ந்து.

264. The jewel-bedecked Damayanti, shedding tears and becoming faint and sorrow-stricken, said:—"O king! I do not see here the beautiful and soft bed of fragrant flowers, or my personal attendents or my sleeping apartments."

(இ - ள்.) பூண் சேர் முலையாள் - ஆபரணம் இசைந்திருக்கிற தனங்களையுடைய தமயந்தி, விரை மலர் - வாசனையுள்ள மலர்களாலாகிய, பூ மெல் அணையும் - அழகிய மெதுவான படுக்கையையும், மெய் காவல் பூண்ட - தேகத்தைக் காக்குந் தொழிலைக்கொண்ட, பரிசனமும் - ஏவல் ஆட்களையும், பள்ளி அறையும் - படுக்கை யறையையும், அரசே - அரசனே, இங்கு நான் காணேன் - இங்கே நான் பார்க்கின்றேனில்லை, என்னா - என்று, கண் பனிப்ப - கண் நீர் வடிய, புலர்ந்து - வாடி, கலங்கினாள் - கலக்கமுற்றாள், எ-று.

[பதவி - கஅ - ம் - சூத்.] "எதிர்மறை மும்மையும் ஏற்கும்" என்றதனால் காணேன் என்பது இங்கு நிகழ்கால மாயிற்று. பூண் ஏர் முலை எனவும் பிரிக்கலாம். (௬௪)

265. தீய வனமுந் துயின்று திசைதுயின்று
பேயுந் துயின்றதாற் பேர்யாமம்—நீயுமினிக்
கண்மேற் றுயில்கை கடனென்றான் கைகொடுத்
மண்மேற் றிருமேனி வைத்து. [து

265. Nala stretching his body on the ground and giving his arm as a help to Damayanti, (said):—"The dense forest, the four corners of the earth, and even the devil are asleep. At this late hour of the night you also shonld go to sleep."

(இ - ள்.) [அரசன்] மண் மேல் திருமேனி வைத்து - மண்ணின்மேல் தேகத்தைவைத்து, கை கொடுத்து - தேவிக்குக் கையை யாதரவாகக்கொடுத்து, தீய வனமும் துயின்று - கடுமையான காடுந் தூங்கி, திசையும் துயின்று - திக்குந் தூங்கி, பேயும் துயின்றது - பிசாசுந் தூங்கிற்று, பேர் யாமம் - பெரிய இராத்திரியில், நீயும் —, இனி - இனிமேல், கண் மேல் - கண்ணில், துயில்கை - தூங்குவது, கடன் - கடமை, என்றான் —, எ-று. ஆல் - அசை.

துயின்று என்பது துயில என்பதின் திரிபு. துயில்கையாவது செய்கையொழிக் திருக்கை. (௬௪)

266. புன்கண்கூர் யாமத்துப் பூமிமேற் றான்படுத்துத்
தன்கண் டுயில்வாளைத் தான்கண்டு—மென்கண்
பொடியாதா லுள்ளாவி போகாதா னெஞ்சம்
வெடியாதா லென்றான் விழுந்து.

266. Lying down on the earth, Nala said:—"How is it that though on this night of great sorrow, I behold the sleeping form of my wife reposing in the dust, my eyes have not turned to ashes, my life has not departed and my heart has not broken?"

(இ-ள்.) புன்கண் கூர் யாமத்து - துன்ப மிகுந்த இராத்திரியில், பூமிமேல் படுத்து - புழுதியில் படுத்துக்கொண்டு, தன்கண் துயில்வாளை - தன் கண்ணினால் தூங்குகின்ற மனையாளை, தான் கண்டும்—, விழுந்து—, (நளன்) என் கண்பொடியாதால் - என் கண் சாம்பலாக வில்லையே, உள் ஆவி போகாதால்-உள்ளே யிருக்கும் ஆவி போக வில்லையே, நெஞ்சம் வெடியாதால் - மனம் வெடிக்க வில்லையே, என்றான்—, எ-று.

தானும், ஆல் மூன்றும் - அசை. (௬௫)

267. முன்றிறனின் மேற்படுக்க முன்றா னையுமின்றி
இன்று துயில விறைவனுக்கே — என்றனது
கைபுகுந்த தென்னுடைய கால்புகுந்த தென்ற
மைபுகுந்த கண்ணீர் வர. [மூதாள்

267. "As the king has not this night even the end of the garment to spread out and sleep upon in the front verandah of this building, my hands and legs alone must be of use to him." So saying Damayanti wept, so that the tears fell from her blackened eyes.

(இ-ள்.) இறைவனுக்கு - அரசனுக்கு, இன்று துயில - இன்றைக்குத் தூங்குவதற்கு, முன்றில் தனில் மேல் படுக்க - கட்டடத்தின் முன்புறத்தின் மேலே பரப்பும்படி, முன் தானையும் இன்றி - வஸ்திரத்தின் தலைப்பு மில்லாமல், என்றனது கை புகுந்தது - என் கையானது பிரவேசித்தது, என்னுடைய கால் புகுந்தது—, என்று - என்றுசொல்லி, மை புகுந்த கண்-

ண்மைதிட்டிய கண்ணினின்றும், நீர் வர - தண்ணீர் ஒழுக, அழுதாள்—, எ-று.

மூன்றில், மூன்றனே, இரண்டும் இலக்கணப்போலி. பாழ மண்டபமாதலின் அதன்மூன்றில் படுக்கலாயிற்று. முன்றி னில் எனப்பிரித்து முன்பாகத்தில் எனவும். பொருள்கொள் ளலாம். என் கை சால்களே கீழே பரப்பும் பரப்பாயின என்கிறபடி. (சுசு)

268. வீமன் றிருமடந்தை விண்ணவரும் பெற்றிலாத்
தாம மெனக்களித்த தையலாள்—யாமத்துப்
பாரே யணையாப் படைக்கண் டுயின்றாண்மற்
றாரே துயரடையா ராங்கு.

268. "If the noble daughter of king Bhima, the damsel who bestowed upon me the garland which even gods could not obtain, has to make the earth her bed this night, who is there that does not feel sorrow?" said Nala.

(இ - ள்.) வீமன் திருமடந்தை - வீமராசனுடைய மேன்மை யான் மகளான(தமயந்தி), விண்ணவரும் பெற்றிலா - தேவரும் பெறாத, தாமம் - மாலையை, எனக்கு அளித்த-எனக்குத் தந்த, தையலாள்-பெண், யாமத்து - இரவில், பாரே-பூமியே, படை-மெத்தையாகிய, அணை ஆ - படுக்கையாக, கண் துயின்றாள் - தூங்கினாள், ஆங்கு - அவ்விடத்தில், ஆரே துயர் அடையார் - யார்தாம் துக்கப்பட மாட்டார்கள், எ-று. மற்று-அசை.

தையல் - அழகு, அதனை உடையவள் தையலாள். (சுஎ)

269. பெய்ம்மலர்ப்பூங் கோதை பிரியப் பிரியாத,
செம்மை யுடைமனத்தன் செங்கோலான் —
பொய்ம்மை, விலக்கினா னெஞ்சத்தை வேறாக்கி
நின்று, கலக்கினான் வஞ்சக் கலி.

269. The deceitful Kali changed and preplexed the mind of king Nala, who swayed his sceptre, who was truthful, and whose virtuous affections remained unaltered towards the maiden whose fair hair was bedecked with flowers.

(இ - ள்.) பெய் மலர் - சொரிகின்ற புட்பங்களையுடைய, பூ கோதை பிரிய - அழகான கூந்தலுள்ள தமயந்தி நீங்கும்

படி, பிரியாத - மாறுத, செம்மை உடை மனத்தன் - நற்குணமுள்ள மன முடையவனும், செங்கோலான் - செங்கோலையுடையவனும், பொய்மை விலக்கினன் - பொய்யை நீக்கினவனுமாகிய நளனுடைய, நெஞ்சத்தை - மனதை, வஞ்ச கலி - வஞ்சனைசெய்யுங் கலிபுருடன், வேறு ஆக்கி - வேறாகச்செய்து, கலக்கினன் - கலங்கச்செய்தான், எ-று. நின்று - அசை.

செம்மையுடைய மனத்தன் முதலான மூன்று விசேஷணங்களும் பலவகையிலும் காக்கவேண்டுங் கடமையை விளக்குகின்றன. (கூஅ)

270. வஞ்சக் கலிவலியான் மாகத் தராவளைக்குஞ்
செஞ்சுடரின் வந்த கருஞ்சுடர்போல்—விஞ்ச
மதித்ததேர்த் தானை வயவேந்த னெஞ்சத்
துதித்ததே வேறோ ருணர்வு.

270. As by the intervention of the serpent Raghu, the sun in the heavens changes its golden rays and becomes darkened, so the deceitful Kali changed the mind of king Nala who commanded an army of invaluable charioteers.

(இ - ள்.) மாகத்து - வானத்தில், அரா - இராகுவென்னும் பாம்பு, வளைக்கும் - சூழ்ந்துகொள்ளப்பெற்ற, செம் சுடரின் வந்த - சிவந்த கிரணங்களையுடைய சூரியனிடத்திற் றோன்றிய, கரு சுடர்போல் - கருமையான ஒளியைப்போல, விஞ்ச - மேலாக, மதித்த தேர்தானை - எண்ணப்பட்ட தேர்ச்சேனையையுடைய, வய வேந்தன் - நளனுடைய, நெஞ்சத்து - மனதில், வஞ்ச கலி வலியால் - வஞ்சகனான கலியின் வலிமையினால், வேறு ஓர் உணர்வு - வேறாகிய ஒரு எண்ணம், உதித்தது - உண்டாயிற்று, எ-று. ஏ-அசை.

உதித்தது—உதி - பகுதி, வடசொல்; அது உத் என்னுமுபசர்க்கத்தோடு கூடிய இ என்னுந் தாது. உதயம் என்பதும் இப்பகுதியிற் பிறந்ததே. ஆரியத்தில் எந்த ஈற்றதாயினும் பெயராயினும் தமிழில் வினைப்பகுதியாம்போது இகர வீறாகவே வரும்.

(உ - ம்.) பால, பாலி; பட, படி; சஞ்சர, சஞ்சரி; கடாக்ஷ, கடாக்ஷி; சந்தோஷ, சந்தோஷி; சித்திர, சித்திரி;

எனக்காண்க. தமிழிலும் பெயர் இகரவிகுதி பெற்றே வினைப்பகுதியாய் வரும். (உ - ம்.) கடைக்கணி, முறுவலி. (௯௯)

271. காரிகைதன் வெந்துயரங் காணாமை னீத்தந்தக்
கூரிருளிற் போவான் குறித்தெழுந்து—நேரே
இருவர்க்கு மோருயிர்போ லெய்தியதோ ரா
அரிதற் கவனினைந்தா னாங்கு. [டை

271. Wishing to desert Damayanti in her great sorrow and separate from her in that dense darkness, he (Nala) rose, and contemptated dividing into halves the garment which was to them as their common life.

(இ - ள்.) காரிகையின் - தமயந்தியின், வெம் துயரம் காணாமல் நீத்து - கொடுமையான துக்கத்தைப்பாராமலிருக்கும்படிவிட்டு, அந்தகூர் இருளில் - அந்த நிறைந்த அந்தகாரத்திலே, போவான் - அப்புறம்போக, குறித்து எழுந்து - நினைத்து எழுந்து, நேரே - நேராக, இருவர்க்கும் ஓர் உயிர்போல் எய்தியது - தங்களிருவர்க்கும் ஒரே பிராணனைப்போலப் பொருந்தியிருக்கின்ற, ஓர் ஆடை - ஒரு வஸ்திரத்தை, அவன் - அந்த நளமகாராசன், அரிதற்கு நினைந்தான் - இடையில் அறுப்பதற்கு எண்ணினான். எ - று. ஆங்கு - அசை.

அவ்விடத்தில் என்னவுமாம். நீத்து—நீ - பகுதி, செயவெனெச்சம் - நீப்ப, எதிர்காலத்தில் நீப்பான், எதிர்மறையில் - நீவான் எனவும் வரும்; செய்யுமென்வினை - நீக்கும். இப்பகுதியே குச்சாரியைபெற்று நீக்கு என்றும். அது நீக்கினான், நீக்குவான் முதலாகவரும். (௧௦௦)

272. எண்ணிய வெண்ண முடிப்ப விகல்வேந்தன்,
கண்ணி யதையறிந்து காய்கலியும் — பண்ணி
னுக்குக், கேளான தேமொழியை நீக்கக் கிள
ரொளிசேர், வாளாய் மருங்கிருந்தான் வந்து.

272: Knowing the thoughts of the valiant king, the angry Kali came and attached himself to the waist of Nala in the form of a bright knife, to enable him to fulfil his design of deserting the maiden whose speech was as pleasant as the flow of music.

(இ - ள்.) பண்ணினுக்கு - இசைக்கு, கேளான - உறவான, தேம் மொழியை - மதுரமான பேச்சுள்ள தமயந்தியை, நீக்க-நீக்கும்படி, எண்ணிய எண்ணம் முடிப்ப - சிந்தித்த சிந்தனையை நிறைவேற்றுவதற்கு, இகல் வேந்தன் - போர்செய்ய வல்ல அரசன், கண்ணியதை அறிந்து - நினைத்ததை அறிந்து, காய் கலியும் - கோபிக்குங் கலிபுருடனும், வந்து—, கிளர் ஒளி சேர் - விளங்குகிற காந்திபொருந்தின, வாளாய் - கத்தியாய், மருங்கு இருந்தான் - இடுப்பில் இருந்தான், எ - று.

வாளாய் மருங்கிருந்தான் என்பது வாள்வடிவாக வந்திருந்தா னென்பதாம். அன்றியும் எனக்கு அவன் அஷ்டமசனியானான் என்பதுபோலக் கலியின் செய்கைக்கு உரித்தாயிருந்தது பற்றி அவ்வாறு ஆரோபித்ததெனவுங் கொள்ளலாம்.

273. ஒற்றைத் துகிலு முயிரு மிரண்டாக
முற்றுந்தன் னன்பை முதலோடும்—பற்றி
அரிந்தா னரிந்திட் டவணிலைமை நெஞ்சில்
தெரிந்தா னிருந்தான் றிகைத்து.

273. Nala then divided the garment, as if he were separating the two lives and rooting up his affections. And having done this, he brooded over Damayanti's state, and stood motionless.

(இ-ள்.) ஒற்றை துகிலும் - ஒற்றை வஸ்திரமும், உயிரும் - பிராணனும், இரண்டு ஆக - இரண்டாகும்படி, முற்றும் - முழுமையும். தன் அன்பை - தன் ஆசையை, முதலோடும் பற்றி - வேரோடு பிடித்து, அரிந்தான் - அறுத்தான், (நளன்) அரிந்திட்டு - அறுத்தபின், அவள் நிலைமை - அந்தத் தேவியின் நிலையை, நெஞ்சில் தெரிந்தான் - மனதில் சிந்தித்து, திகைத்து இருந்தான் - பிரமித்து இருந்தான், எ - று.

“காவிபோற் கண்ணிக்குங் கண்ணியந்தோட் காளைக்கு மாவிபோ லாடையுமொன்றானதே” என்றுமுன்கூறியிருப்பதனால் “ஒற்றைத்துகிலு முயிருமிரண்டாக” என்றார். உயிர் ஒன்றி யிருப்பதன்காரணம் தன்பாதலின் அதனை அறுத்து உயிரைப் பிரிந்தான். ஆடையுமுயிரும் பிரியாவிடின் அவன் தனித்துச் செல்வது அமையாதென்பது கவிசாதுரியக்கருத்து.

அவள் நிலைமையாவது செல்வமக்களைப் பிரிந்ததைக்குறித்தும் எவ்வளவேனும் கலங்காமற் கணவனுக்கு நேர்ந்த இத்துன்பத்திற்கே கலங்கி அவனோடிருத்தலே தனக்குப் பெரும்பேறாக எண்ணி "தெய்வந்தொழாஅள் கொழுநற்றொழுதெழுவாள்" என்றிருக்குந்தன்மை. இறைப்பொழுதும் பிரிவாற்றாத்தன்மை யெனினுமாம். தெரிந்தான்—முற்றெச்சம், [வினை-சூ-௩௨]. ()

274. போயொருகால் மீளும் புகுந்தொருகால் மீண்
டேகும், ஆயர் கொணர்ந்த வடுபாலின் —
தோயல், கடைவார்தங் கைபோலு மாயிற்றே
காலன், வடிவாய வேலான் மனம்.

274. The mind of Nala, who possessed a lance as cruel as Yama, yearned after Damayanti and then returned to him; then went after her again and then again returned to him resembling the hands of the damsels who churned the hardened curds formed from the boiled milk brought by cowherds.

(இ-ள்.) காலன் வடிவு ஆய - எமனுடைய ரூபமான, வேலான் - வேலையுடைய நளனது, மனம்—, ஒரு கால் போய் மீளும் - ஒருதரம் அவளிடஞ்சென்று திரும்பும், ஒரு கால் புகுந்து மீண்டு ஏகும் - ஒருதரஞ் சென்று திரும்பிச் செல்லும் (ஆதலின்,) ஆயர் கொணர்ந்த - இடையர் கொண்டு வந்த, அடு பாலின் - காய்ச்சின பாலினது, தோயல் - தோய்வாகிய தயிரை, கடைவார்தம் கைபோல் - கடைகிற ஆய்ச்சிகளுடைய கையைப்போல், ஆயிற்று - ஆனது, எ-று. உம், ஏ,—அசைகள்.

காடுகளிலிருந்து காலிமந்தையைக் கறந்து சேரிக்குப் பால் கொண்டுவருவது வழக்கமானதுபற்றி "ஆயர்கொணர்ந்த வடுபாலின்" என்றார். தோயல்—தொழிலாகுபெயர். (௧௦௩)

275. சிந்துரத்தாற் றெய்வ முனிவர் தெரிந்துரைத்த
மந்திரத்தாற் றம்பித்த மாநீர்போல்—முந்த
ஒலித்ததேர்த் தானை யுயர்வேந்த னெஞ்சம்
வலித்ததே தீக்கலியால் வந்து.

275. As the floods, once on a time ceased flowing by the power of the prayer of the sage Narada, who was informed of the flood by the elephant Iravatham, so by the

wicked Kali, the mind of the noble Nala, before whom once marched the noisy army of charioteers, was hardened.

(இ - ள்.) சித்திரத்தால் - ஐராவதமென்னும் யானையினால், தெய்வ முனிவர் தெரிந்து - நாரதமுனிவர் அறிந்து, உரைத்த மந்திரத்தால் - சொல்லிய மந்திரமகிமையினால், தம்பித்த - அசையாமல் நின்ற, மா நீர் போல் - பெருவெள்ள நீரைப் போலே, முந்த - முன்னதாக, ஒலித்த - முழங்கும்படியான, தேர் தானை - தேர்ச்சேனையுள்ள, உயர் வேந்தன் நெஞ்சம் - உயர்வான நளமகாராசனுடைய இருதயமானது, தீ கலியால் - தீமையான கலியினால், வலித்தது - வலிமையாயிற்று, [தயாதாக்ஷிணியங்களில்லாததாயிற்று என்கிறபடி], எ - று. ஏ - அசை.

"அம்மவோ கொடியவாறே" "போவதே நோயதாகி" என்னுமிடங்களிற்போல் இரக்கக்குறியாய் வந்ததெனவுங் கொள்ளலாம். வந்ததென்பதையும் அசையென்று கொள்ளவேண்டும்.

ஒருகால் நாரதமாமுனி முனிக்கணங்களோடு ஹரிநாமசங்கீர்த்தனஞ் செய்துகொண்டு ஆனந்த பரவசராய்த் தம்மை மறந்து நிலவுகாயுமிரவில் கங்கைக்கரையண்டை வந்தபோது, அக் கங்காநதி தனக்கு அவர் வணக்கஞ் செய்யவில்லையென்று கோபித்து அம்முனிகுழாம் அமிழ்ந்துபோகும்படி அடங்காப் பெருவெள்ளமாய்ப் புரண்டுவர, அதை யம்முனிவர் அறியாமலிருந்ததனால் ஐராவதம் வந்து தண்ணீர்குடிக்கும் பாவனையாய்த் தும்பிக்கையினாலே தண்ணீரைவாரி முனிவர்மேலிறைக்க, அவர் வெள்ளத்தையுணர்ந்து ஒருமந்திரஞ் செபித்ததனால் கங்கை அசையத் திறனில்லாமல் தம்பித்து அம்மகாமுனிவரைவேண்டி யநுக்கிரகம்பெற்றுச் சாதாரண நிலையினின்றாளென்று ஜைமினிபாரதத்திலோர்கதையிருப்பதாய்ப் பெரியபவுராணிகரொருவரால் கேள்வியுற்றோமாதலின், "சித்திரத்தாட்டெய்வமுனிவர்" என்பதை 'சித்திரத்தாற் றெய்வ முனிவர்" என்று மாற்றினோமென அறிக. வசிட்டர், விசுவாமித்திரருக்குச் சிலவுணவு தம் சீஷர்கையிற் கொடுத்தனுப்பியதாயும் அச்சீஷர் இடையேவந்த ஆற்றுவெள்ளத்தைக் கடக்க

டாட்டாமல் தடுமாறினபோது அத்தண்ணீர் தம்பிக்கும்படி வசிட்டர் ஒரு மந்திர முரைத்ததாயும் ஒருவர் ஒருகதை எமக்குச்சொன்னார் ஆயினும் அது இன்னபுராணத்ததென்று தெரியாததுமன்றிக் கதை விவரம் விளங்காமையினாலும் "சிந்துரத்தாள்" என்பதற்குச் சிவந்தபாதத்தினை யுடைய வென்றே பொருள்கொள்ள அது சிறப்பாய்ப் பொருந்தாமையாலும் யாமதனைக் கொண்டிலம்; அப்பாடத்தையே நிலைநாட்டிப் பொருந்த வுரைப்பாராயின் அது எமக்கு முக்கியமான ஒப்பாம்.

276. திக்கா னகத்துறையுந் தெய்வங்காள் வீமன்றன்
கோக்கா தலியைக் குறிக்கொண்மின்—நீக்காத
காதலன்பு மிக்காளைக் காரிருளிற் கைவிட்டின்
றேதிலன்போற் போகின்றேன் யான்.

276. "O thou Gods, who exist even in this forest, filled with dangers! Be a protection to the noble daughter of king Bhima; for in this dark night I intend deserting as an enemy would do, and leave without any help this constant and confiding maiden."

(இ - ள்.) தீ கானகத்து உறையும் - தீமையான காட்டில் இருக்கின்ற, தெய்வங்காள் - தேவர்களே, வீமன்தன் கோகாதலியை - வீமராசனுடைய மேன்மையான மகளை, குறிகொண்மின் - (இரக்ஷிப்புக்கு) இலக்காகக் கொள்ளுங்கள், நீக்காத - நீக்கக்கூடாத, காதல் அன்பு மிக்காளை - ஆசையும் பத்தியுமுடைய இவளை, இன்று - இன்றைக்கு, கார் இருளில் - கறுத்த இருட்டில், கைவிட்டு - ஆதரவு அற நீக்கிவிட்டு, யான் - நான், ஏதிலன்போல் - சத்துருவைப்போல், போகின்றேன் - போய்க்கொண் டிருக்கிறேன், எ - று.

இவ்வாறு நளன் வனதேவதைகளைப் பிரார்த்தித்தான். ()

277. ஏந்து மிளமுலையா ளின்னுயிருந் தன்னருளும்
பூந்துகிலும் வேறாகப் போயினான்—தீந்தேன்
தொடைவிரவு நாண்மாலை சூட்டினா டன்னை
இடையிருளிற் கானகத்தே யிட்டு.

277. Leaving, in the forest, at dead of night, the maiden who cast upon him the garland of fresh flowers filled

with sweet honey, Nala went away, parting the beautiful raimant, withdrawing his mercy, and dividing the sweet life of Damayanti, who possessed tender rising breasts.

(இ - ள்.) தீ தேன் - மதுரமான தேன், தொடை - மலர்களில் அல்லது பூங்கொத்துகளில், விரவும் - கலந்திருக்கிற, நாள் மாலை சூட்டினான் தன்னை - புதிய மாலையை (தனக்குச்) சூட்டிய தமயந்தியை, இடை இருளில் - நடுராத்திரியில், கானகத்தே இட்டு - காட்டில் விட்டு, ஏந்தும் - ஏந்தத்தக்க, இள முலையாள் - இளமையான முலைகளையுடைய தமயந்தியின், இன் உயிரும் - இனிமையான பிராணனும், தன் அருளும் - தன் கிருபையும், பூ துகிலும் - அழகிய வஸ்திரமும், வேறு ஆக - வேறுபடும்படி, போயினான் - சென்றான், எ - று.

துன்பத்தால் பிரிந்துபோகுமாதலால் அங்ஙனம் போகாமல் காக்கத்தக்கது அவளுயிரென்பார் 'ஏந்தும்' என்றார். ()

278. தாருவெனப் பார்மேற் றருசந் திரன்சுவர்க்கி,
மேருவரைத் தோளான் விரவார்போல்—கூரி
ருளில், செங்கா னகஞ்சிதையத் தேவியைவிட்
டேகினான், வெங்கா னகந்தனிலே வேந்து.

278. Like the enemies of king Swarki who was on earth, as beneficent as the *கற்பகம்* tree in Swerga, and whose shoulders were as the mountain Meru, Nala went on his way after having left his wife, alone in the sultry forest, on that dark night, the nails on his fair feet becoming bruised,

(இ - ள்.) தாரு என - கற்பக மரம்போல், பார் மேல் - பூமியின் மீது, தரு - கொடுக்கின்ற, சந்திரன் - சந்திரன் போன்றவனும், மேரு வரை தோளான் - மேருமலை யொத்த புஜமுள்ளவனுமாகிய, சுவர்க்கி - சுவர்க்கியென்பவனுடைய, விரவார்போல் - சத்துருக்களைப் போல், கூர் இருளில் - நிறைந்த இருட்டுள்ள ராத்திரியில், தேவியை விட்டு - நாயகியை ஒன்றியாகவிட்டு, வெம் கானகந்தனிலே - வெப்பமான காட்டிலே, செம் கால் நகம் சிதைய - சிவந்த காலின் நகம் சிதையும்படி, ஏகினான் - போயினான், வேந்து - நளமகாராசன், எ - று.

தரு என்கிற வடசொல் முதல்நீண்டு தாரு ஆயிற்று. தரு—மரப்பொதுப்பெயர், சிறப்பாய்க் கற்பகவிருக்ஷத்துக்குவந்தது. விரவுதல் - சேர்தல், விரவார் - சேராதவர். போல் என்பதை ஏகினன் என்பதோடு கூட்டுக. சந்திரன் சுவர்க்கி என ஒருபெயராயும் வரும். இவன் இக்கவியை ஆதரித்து இந்நூல் செய்வித்த ஓரரசன். கூரிருள்—அன்மொழித்தொகையாய் ராத்திரிக்கு வந்தது; நிறைந்த இருட்டில் எனவுங் கொள்ளலாம்; வினைத்தொகை. (௧௦௭)

279. நீல மளவே நெகிழ நிரைமுத்தின்
கோலமலரின் கொடியிடையாள் - வேல்வேந்தே
எங்குற்றா யென்னா வினவளைக்கை நீட்டினாள்
அங்குத்தான் காணா தயர்ந்து.

279. Damayanti, whose waist resembled a blossoming creeper, who awoke after Nala had thus gone, shedding tears, which were as beautiful as a row of pearls from her lotus-like eyes, and not seeing the king there, becoming sorrowful, exclaimed :—" O king, armed with a lance! where hast thou gone ?" and stretched forth her hands which were adorned with smooth bangles.

(இ-ள்.) [இவ்வாறு நளன்சென்றவுடன் விழித்துக்கொண்ட] மலரின் கொடி இடையாள் - மலருள்ள கொடிபோலும் இடையையுடைய தமயந்தி, நிரை முத்தின் கோலம் - வரிசையான முத்தின் அழகு, [கண்ணீர்த்துளி யொழுக்கென்றபடி,] நீலம் அளவே - கண்களென்னு நீலோற்பலத்தின் அளவாக, நெகிழ - பெருக, அங்கு - அவ்விடத்தில், தான் காணாது - (அரசனைத்) தான் காணாமல், அயர்ந்து - துயரப்பட்டு, வேல் வேந்தே - வேல் தரித்த அரசனே, எங்குற்றாய் என்னா - எங்கேபோனாயென்று, இனவளை கை - ஒத்தவளைகள் அணிந்த கைகளை, நீட்டினாள்—, எ - று.

இருட்டாதலால் பக்கத்திற் காணாமல் எங்கே புரண்டிருக்கிறாரோவென்று கைநீட்டித் தடவிப்பார்த்தாள் என்கிறபடி.

காணாது—எதிர்மறை வினையெச்சம். (௧௦௮)

280. வெய்ய தரையென்னு மெல்லமளி யைத்தட
விக், கையரிக்கொண் டெவ்விடத்துங் காணா

மல்—ஐயகோ, என்னப்போய் வீழ்ந்தா ளின
மேதி மென்கரும்பைத், தின்னப்போ நாடன்
றிரு.

280. The Lakshmi-like Damayanti, the daughter of king Bhima who ruled the country where the herds of buffaloes seek for the tender sugar-canes to eat them, feeling with her hands on the floor, which was her soft bed, and not finding Nala, exclaimed:—" Alas O king ! " and going out fell on the earth.

(இ-ள்.) இன மேதி - கூட்டமாகிய எருமைகள், மெல் கரும்பை - மெல்லிய கரும்புகளை, தின்ன போம் - தின்னுதற்குச் செல்கின்ற, நாடன் - நாட்டையுடைய வீமனது, திரு - (மகளாகிய) திருமகள் போன்றவள், வெய்ய தரை என்னும் - வெப்பமான தரையாகிய, மெல் அமளியை - மெதுவான படுக்கையை, தடவி—, கையரிக்கொண்டு - தேடி, (களனை) எவ்விடத்தும் காணமல் - எங்கும் பார்க்காமல், ஐயகோ - ஐய அரசனே, என்ன போய் வீழ்ந்தாள் - என்று கூவிக்கொண்டு போய் நிலத்தில் விழுந்தாள், எ - று.

வெய்ய—குறிப்புப்பெயரெச்சம். வெம்மையில் மை போய் நின்ற வெம் - பகுதி, அ - விகுதி, முன்னின்ற மெய்திரியுமென் பதனுல் மகரம் யகரமாகித் தனிக்குறின்முன் ஒற்றுதலால் இரட்டியது. என்ன—என்று என்பதின் திரிபு. கோ என்பது அவலத்துக் கூவும் ஓரொலி யென்னவுமாம். நாடன் திரு - நளனுடைய செல்வம் போன்றவள் என்றுஞ் சொல்லலாம். மெல் என்பதின் லகரம் னகரமாத்திரிந்தது. பண்படிகளில் லளக்கள் னணக்களாகும்; லற ஆகி மெலிந்த தென்னவுமாம். திரு- உவமையாகுபெயர். (உ௦கூ)

281. அழல்வெஞ் சிலைவேட னம்புருவ வாற்ரு, துழ
லுங் களிமயில்போ லோடிக்—குழல்வண், டெ
ழுந்தோட வீழ்ந்தா ளிருகுழைமேற் கண்ணீ
ர்க், கொழுந்தோட வீமன் கொடி.

281. As the joyous peacock, which when it is pierced by the arrow of the huntsman who hauds a bow as destructive as fire, unable to endure the agony, rushes about

from place to place, so Damayanti ran from one place to another, falling down at times, so that the bees flew away from her plaited tresses and the tear-drops moistened her ears.

(இ - ள்.) அழல் - அக்கினிபோன்ற, வெம் சிலை வேடன் - உக்கிரமான வில்லையேந்திய வேடனது, அம்பு உருவ - அம்பு பொத்துப் பாய்ந்தபோது, ஆற்றாது - சகிக்கமாட்டாமல், உழலும் - ஓடித்திரிகிற, களி மயில் போல் - களிப்படைந்த மயிலைப் போல், [பருவமுள்ள மயிலென்றபடி,] வீமன்கொடி - தமயந்தி, குழல் வண்டு எழுந்து ஓட - அளகபாரத்திலிருந்த வண்டுகள் எழுந்து ஓடவும், இரு குழை மேல் - இரண்டு காதுகளின்மேல், கண்ணீர் கொழுந்து ஓட - கண்ணீரின் துளிகள் ஓடவும், ஓடி - அங்கிங்கே யோடி, வீழ்ந்தாள் —, எ - று. (௧௧௦)

282\. வானமுகிலு மின்னும் வறுநிலத்து வீழ்ந்தது
போல், தானுங் குழலுந் தனிவீழ்ந்தாள் —
ஏனம், குளம்பான் மணிகிளைக்குங் குண்டுநீர்
நாடன், இளம்பாவை கைதலைமே லிட்டு.

282\. As if the clouds and lightning fell upon the bare ground, so the young doll-like daughter of king Bhima, who possessed the country in which the hoofs of the pigs dig up the precious stones in the ditches of water, placing her hands upon her head, alone as she was, fell to the ground with her plaited tresses.

(இ - ள்.) ஏனம் - பன்றிகள், குளம்பால் மணி கிளைக்கும் - குளம்புகளால் ரத்தினங்களைக் கிண்டுகின்ற, குண்டு நீர்நாடன் - பள்ளத்து நீருள்ள நாட்டையுடைய வீமனது, இளம் பாவை - இளமையான பதுமைபோன்ற மகள், தனி - ஒன்றியாகி, கை தலைமேல் இட்டு - கையைத் தலைமேல் வைத்துக்கொண்டு, வான் முகிலும் - பெரிய மேகமும், மின்னும் - மின்னலும், வறு நிலத்து வீழ்ந்தது போல் - வெற்றுத்தரையில் வீழ்ந்தது போலே, தானும் குழலும் - தானும் தன் கூந்தலும், வீழ்ந்தாள் —, எ - று.

குழலுக்கு முகிலும் மின்னுக்குத் தானும் உபமேயமாகக் கொள்க. "களிறுங் கந்தும் போல நளிகடற் கூம்புங் கலனுந் தோன்றும்" என்பது போல் இது எதிர் நிரனிறைப்பொருள்

கோள். [பொதுவியல் ௬௩ - ம் - சூ.] தானும் குழலுமென்னு மிரண்டும் ஒருமைமுடிபு கொண்டதற்கு [பொ-உள-சூத்திர] உரையைக்காண்க. முகிலும் மின்னும் என்னும் எழுவாய்கள் வினைமுதற்பொருளாய் 'வீழ்ந்தது என்னுந் தொழிற்பெயரில் முடிந்தது ; அத்தொழிற்பெயர், போல் என்னும் வினையெச்சத்தில் முடிந்தது. வறுநிலம்—பண்புத்தொகை. தனி—முதனிலை வினையெச்சமானது "வினைமுற்றே வினையெச்சம்" என்னுஞ் சூத்திரவுரையைக் காண்க. (௧௧௧)

283. தைய றுயர்க்குத் தரியாது தஞ்சிறகாங், கை
யால் வயிறலைத்துக் காரிருள்வாய்—வெய்யோ
னை, வாவுபரித் தேரேறி வாவென் றழைப்பன
போற், கூவினவே கோழிக் குலம்.

283. Unable to endure the sorrow of Damayanti, the fowls, striking their sides (lit.-stomachs) with their wings made a noise, as if inviting the sun, in the dreadful darkness, to come with his chariot of prancing horses.

(இ - ள்.) தையல் துயர்க்கு தரியாது - தமயந்தியினது துக்கத்துக்குச் சகியாமல், தம் சிறகு ஆம் கையால் - தம்முடைய இறகுகளாகிய கைகளினால், வயிறு அலைத்து - வயிற்றை அடித்துக்கொண்டு, கார் இருள்வாய் - பயங்கரமான இருட்டில், வெய்யோனை - சூரியனை, வாவு பரி தேர் ஏறி - தாவுகின்ற குதிரைகள் கட்டிய தேர்மேலேறிக்கொண்டு, வா என்று—, அழைப்பன போல் - அழைக்கின்றவைகளைப்போல, கோழி குலம் - கோழிக்கூட்டங்கள், கூவின - கூச்சலிட்டன, எ-று. ஏ - அசை.

விடியற்காலமானதால் கோழி சிறகடித்துக்கொண்டு கூவினதைச் சூரியனை வரும்படியழைத்ததாகக் குறித்தார். தையல் என்பது ஆகுபெயராய்ப் பெண்ணுக்காயிற்று. (௧௧௨)

284. வான நெடுவீதி செல்லு மணித்தேரோன்
தான மடந்தைக்குத் தார்வேந்தன் — போன
நெறி, காட்டுவான் போலிருள்போய்க் கைவாங்
கக் காணாடே, நீட்டுவான் செங்கரத்தை நின்று.

284. As if pointing out to that damsel the direction taken by Nala, the wearer of the victorious garland, the

sun whose jewelled chariot traverse the great pathway of heaven, standing in the midst of that forest from which the darkness had retreated, stretched forth his golden-rayed hand.

(இ - ள்.) வான நெடு வீதி செல்லும் - ஆகாசமாகிய பெருந் தெருவிலே போகின்ற, மணி தேரோன் - ரத்தினத்தேரை யுடையவனான சூரியன், அ மடந்தைக்கு - அந்தப்பெண்ணுக்கு, தார் வேந்தன் போன நெறி - வெற்றிமாலையணிந்த நளமகாராசன் போன வழியை, காட்டுவான் போல் - காட்டுகிறவனைப் போல், இருள் போய் - இருட்டுப்போய், கைவாங்கு - பின்னிடுகின்ற, அ கானூடே - அந்தக் காட்டினடுவே, நின்று—, செம் கரத்தை - சிவந்த கிரணமாகிய கையை, நீட்டுவான் - நீட்டினான், எ-று. தான் - அசை.

நின்று என்பதை அசையென்னலுமாம். கைவாங்க - பின்னிடுகையில், எனவு முரைக்கலாம்.

சூரியகிரணம் நீண்டுவீழ்ந்ததைச் சூரியன் கைநீட்டி அரசன் சென்ற வழியைக் காட்டினதாகக் குறித்தார். கரம் என்னும் வடசொல் கைக்கும் கிரணத்துக்கும் பேராதலால் கிரணமாகிய கையை என உரைத்தாம். இது சிலேடைபற்றிய உருவகம். நீட்டுவான் — இயல்பினுல் இறந்தகாலம் எதிர்காலமாயிற்று. 'செங்கதிரை' எனவும் பாடமுண்டு. அம்மடந்தை என்பதில் மகரம் தொகுத்தலாய் அ மடந்தை என நின்றது. போல் — குறிப்புப்பொருளில் வந்தது. (ககரு)

285. செய்தபிழை யேதென்னுந் தேர்வேந்தே யென்
றழைக்கும், எய்துதுய ரக்கரைகா ணேனென்
னும்—பையவே, என்னென்று தென்னென்று
மிக்கானின் விட்டேகு, மன்னென்று வாடு
மயுர்ந்து.

285. Then Damayanti would ask :— 'What fault have I done'? She would call out 'O king that possessest great-chariots' and exclaim—'I cannot see the shore turminating the sea of sorrow which I have now attained' and fainting, would ask, 'why do you not reply to my cries? O king, who deserted me in that forest'!' Thus exclaiming she would continue sorrowing and swoon away.

(இ - ள்.) [அக்காலத்தில் தமயந்தி,] செய்த பிழை ஏது என்னும் - நான்செய்த குற்றம் யாது என்பாள்; தேர் வேந்தே என்று அழைக்கும் - மகாரதமுள்ள அரசனே என்று அழைப் பாள்; எய்து துயரம் கரை காணேன் என்னும் - அடைந்திருக் கின்ற துக்கசாகரத்தினது கரையைக் காணுமாட்டேன் என் பாள்; பைய - தளர்ந்து, என் என்னாது என் என்னும் - என்னவென்று கேளாமை என்னகாரண மென்பாள்; இ கானில் - இந்தக்காட்டில், விட்டு ஏகும் - (என்னை) விட்டுச் செல்கின்ற, மன் என்னா - அரசனே என்றுசொல்லி, அயர்ந்து- துக்கப்பட்டு, வாடும் - வாடிப்போவாள்; எ-று. ஏ - அசை.

துயரக்கரை என்பதைத் துயர் அக்கரை யெனவும் பிரிக்க லாம். இக்கரை ஆரம்பமாதலால் அதை அறிவேன், அக்கரை முடிவு, அதையோ அறியேன் என்பது கருத்தாம். கரை என்ற மையின் துயரமாகிய சாகரமென்றும். (௧௧௪)

286. அல்லியந்தார் மார்ப னடித்தா மரையவடன்,
நல்லுயிரு மாசையும்போ னாறுதலும்—மல்
லுறுதோள், வேந்தனே யென்னா விழுந்தாள்
விழிவேலை, சாய்ந்தநீர் வெள்ளத்தே தான்.

286. When she saw. as if they were her own good life and her desire, the foot prints, of the lotus-like feet of Nala, whose breast was adorned with a garland of lilies [அல்லி] Damayanti exclaimed :—" O king, possessed of powerful shoulders!" and bathed herself in the flood of tears which flowed from her sea-like eyes.

(இ - ள்.) அல்லி அம் தார் - அல்லிப் பூமாலையணிந்த, மார் பன் - மார்புள்ள நளனுடைய, அடி தாமரை - பாதங்களாகிய தாமரை மலர்கள், அவள் தன் - அந்தத் தமயந்தியினுடைய, நல் உயிரும் ஆசையும் போல் - நல்ல பிராணனும் விருப்பமும் போலே, நாறுதலும் - தோன்றினவுடனே, [பரிமளித்த வுடனே,] மல் உறு தோள் - பலம்பொருந்திய தோளையுடைய, வேந்தனே என்னா - அரசனே என்று கூவி, விழி வேலை - கண் ணாகிய கடலினின்றும், சாய்ந்த நீர் வெள்ளத்தே - பெருகி வரும் ஜலப்பிரவாகத்திலே, விழுந்தாள்—, எ-று. தான்-அசை.

அல்லியந்தார் என்பதில் அம் - சாரியை, அழகான என்று பொருள் கொள்ளலுமாம். அடித்தாமரை என்றமையின், நாறுதல் - பரிமளித்தல் எனவுங் கொள்ளப்பட்டது. ஏன்று, நாறுதலும் இரண்டும் வினையெச்சம். அங்கு அரசனது பாதச்சுவடு காணப்பட்டது அவளுக்குத் தன் உயிரும் விருப்பமும் தோன்றினதுபோல் இருந்ததென்பது கருத்து. அது கண்டவுடனே கண்ணீர்வெள்ளம் பெருக அங்கேயே வீழ்ந்தா ளென்றதாயிற்று. (ககரு)

287. வெறித்த விளமான்காண் மென்மயில்கா ளிந்த,
நெறிக்க ணெடிதூழி வாழ்வீர் — பிறித்தெம்
மைப், போனரைக் காட்டுதிரோ வென்னுப்
புலம்பினள், வானடர் பெற்றிலா மான்.

287. The deer Damayanti that even the Gods of the celestial kingdom could not obtain, cried, exclaiming:—"O herd of deer that are stunned through fright! O soft peacocks! you will live for mauy ages to come in this place. Will you shew me him who separated from me?"

(இ-ள்.) வான் நாடர் - தேவலோகத்தார், பெற்றிலா மான்-பெறாத பெண், [தமயந்தி,] வெறித்த - (அச்சத்தினல்) செய்கையற்று நிற்கிற, இள மான்காள் - இளமையான மான்களே, மெல் மயில்காள் - மென்மையான மயில்களே, இந்த நெறிக்கண் - இந்தவழியில், நெடிது ஊழி - பெரிய யுகமுடிவு வரையில், வாழ்வீர் - வாழக்கடவீர், எம்மை பிரித்து போனரை - எம்மை வெறுக்கிப் போன எம் அரசரை, காட்டுதிரோ என்னு - காட்டுவீரோ என்று சொல்லி, புலம்பினள் - அழுதாள், எ - று.

நெடி தூழி வாழ்வீர் என்பதை விளிப்பெயராக்கொண்டு நெடுங்காலம் வாழ்கின்றவர்களே என்றும் பொருளுரைக்கலாம். எம்மை என்பது உயர்வினல் வந்த ஒருமையிற் பன்மை; என்னையும் என்மக்களையும் எனினும் ஒக்கும். நெடிது—குறிப்பு முற்றுப்பெயர், நெடு - பகுதி, து - விகுதி, இடையுகரம் இ ஆயிற்று; ஊழிக்கு விசேஷணம். ஊழி—ஊழ் - பகுதி, நாசஞ் செய்தல், இ - கர்த்தாப்பொருள்விகுதி, ஏழாம் வேற்றுமைத்.

தொகை. வடநூ லிலக்கணத்தின்படி இரண்டாம் வேற்றுமை யெனக்கொண்டு நெடிய ஊழிகாலமெல்லாமெனப் பொரு ளுரைப்பது நேர். "அத்யந்த சம்யோகே த்விதியை" என்பர். காட்டுதிர்—நிகழ்கால முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்று, காட்டு- பிறவினைப்பகுதி, (காண் - பகுதி, டு - பிறவினைவிகுதி) இர் - முன்னிலைப்பன்மை விகுதி, த் - எழுத்துப்பேறு, விகுதி காலங் காட்டும், எதிர்கால மென்னவுமாம். (கக௬)

288. வேட்ட கரியை விழுங்கிப் பெரும்பசியான்
மோட்டு வயிற்றரவு முன்றோன்ற—மீட்டதனை
ஓரா தருகணைந்தா ளுண்டே னறற்கூந்தற்
போரார் விழியாள் புலர்ந்து.

288. Damayanti, upon whose tresses resembling layers of black sand swarms of bees sipped honey, and whose eyes seemed as if disposed to war with each other, seeing before her a rock snake which, from excessive hunger, had swallowed an elephant, and now lay with its stomach bloated, not knowing it was a snake, approached it.

(இ - ள்.) உண் தேன் - மது உண்கின்ற வண்டு மொய்த்த, அறல் - கருமணற் படிபோலிருக்கிற, கூந்தல் - கூந்தலை யுடைய, போர் ஆர் விழியாள் - போர் செய்யுங் குணம் பொருந் திய கண்ணையுடைய தமயந்தி, புலர்ந்து - வாடி, பெரு பசி யால் - அதிகப் பசியினால், வேட்ட - விரும்பின, கரியை - யானையை, விழுங்கி - கபளீகரித்து, மோட்டு வயிற்று - உப்பி யிருக்கிற வயிற்றையுடைய, அரவு - மலைப்பாம்பு, முன் தோன்ற - எதிரில் காணப்பட, அதனை - அப்பாம்பை, மீட்டு - திரும்பி, ஓராது - அறியாமல், அருகு - சமீபத்தில், அணைந் தாள் - சேர்ந்தாள், எ - று.

கூந்தல், விழி, இரண்டையும் உம்மைத் தொகையாக் கொண்டு மேல் ஆள் விகுதியைச் சேர்க்கவுமாம். உண் டேன்—அன்மொழித்தொகை. வண்டுமொய்த்தல் கூந்தலுக்குக் கொள்க. உண் தேனும் அறலும்போன்ற எனவுமாம். போர் ஆர் விழி என்பது காண்போர் மனங் கலக்கலுக்குக் குறிப்பு.

வேட்ட — வேள் - பகுதி, ட் - இடைநிலை, அ - பெயரெச்ச விகுதி, ளகரம் டகரமானது சந்தி. வேட்டான், வேட்கின்றான், வேட்பான் என வரும். மீண்டு என்பது வலித்தலால் மீட்டு ஆயிற்று; மீள் - பகுதி, ட் - இடைநிலை, உ - விகுதி, ள ட ஆனது சந்தி. திரும்புதல் அறிதற்குக் காரணம். (௧௧௭)

289. அங்கண் விசும்பி னவிர்மதிமேற் சென்றடையும், வெங்க ணரவுபோன் மெல்லியலைக் — கொங்கைக்கு, மேலெல்லாந் தோன்ற விழுங்கியதே வெங்கானின், பாலெல்லாந் தீயுமிழும் பாம்பு.

289. Like the fiery-eyed serpent Raghu, which approaches the bright moon on the beautiful expanse of the heavens, the rock snake, which emitted fiery poison all over the sultry desert, swallowed up the soft-natured Damayanti, so that only that part of her body above her breasts was visible.

(இ - ள்.) அம் கண் - அழகிய இடமுள்ள, விசும்பின் அவிர் மதிமேல் - வானத்தில் விளங்குஞ் சந்திரன்மேல், சென்று அடையும் - போய்ச் சேருகின்ற, வெம் கண் அரவு போல் - உக்கிரமான கண்ணுள்ள, அல்லது கோபமுள்ள இராகுவென்னும் பாம்புபோல், வெம் கானின் - வெம்மையான காட்டினுடைய, பால் எல்லாம் - இடமெங்கும், தீ உமிழும் பாம்பு - (விடமாகிய) அக்கினியைக் கக்குகின்ற அந்த மலைப்பாம்பு, மெல் இயலை - மென்மையான சுபாவமுள்ள தமயந்தியை, கொங்கைக்கு மேல் எல்லாம் தோன்ற - முலைக்குமேற்பட்ட அவயவமெல்லாங் காணப்படும்படி, விழுங்கியது - உண்டுவிட்டது, எ - று. ஏ - அசை.

அவிர்மதி—வினைத்தொகை. விழுங்கியது—விழுங்கு - பகுதி, இன் - இடைநிலை, ஈறுகெட்டது, அ - சாரியை, து - விகுதி, ய் - உடம்படுமெய்; இடைநிலை யீறுகெடாதபோது இச்சாரியை வாராது; விழுங்கிற்று - இவ்விடைநிலை முதல் கெடுதலுமுண்டு; போனான். (௧௧௮)

290. வாளரவின் வாய்ப்பட்டு மாயாமுன் மன்னவகேள்; தாளடைந்து வாழுந் தமியேனைத் —

தோளால், விலக்காயோ வென்றழுதாள் வெவ்
வரவின் வாய்க்கிங், கிலக்காகி நின்றா ளெடுத்து.

290. Damayanti, who had fallen a victim to the mouth of that cruel snake in the forest, crying aloud, said :— "O king! before I die a victim in the mouth of this glittering serpent, can you not with your powerful shoulders save me who am fit to live doing service to your feet?

(இ-ள்.) இங்கு - இக்காட்டில், வெம் அரவின் வாய்க்கு - உக்கிரமானபாம்பின் வாய்க்கு, இலக்கு ஆகி நின்றாள் - லக்ஷியமாகிநின்ற தமயந்தி, [பாம்பினால் விழுங்கப்பட்ட தமயந்தியென்கிறபடி,] மன்னவ - நளமகாராசனே, வாள் அரவின் வாய்பட்டு - பிரகாசமுள்ள பாம்பின் வாயில் வீழ்ந்து, மாயா முன் - சாகா முன்னமே, நின் தாள் அடைந்து வாழும் - உன்பாதத்தையடைந்து வாழத்தக்க, தமியேனை - ஆதரவற்ற என்னை, தோளால் விலக்காயோ - புஜபலத்தினால் விலக்கிக் காக்கமாட்டாயோ, என்று—, எடுத்து - குரலெடுத்து, அழுதாள்—, எ-று.

வாளரவு என்பதற்கு வாள்போன்ற அரவென்று பொருள் கூறுவது நேர். (௧௧௯)

291. வென்றிச் சினவரவின் வெவ்வா யிடைப்பட்டு
வன்றுயராற் போயாவி மாள்கின்றேன்—இன்
றுன், திருமுகநான் காண்கிலேன் றேர்வேந்தே
யென்றாள், பொருமுகவேற் கண்ணாள் புலர்ந்து.

291. Damayanti, whose eyes were as a lance sharpened for battle, fainting exclaimed :—"O Nala who possessest chariots! I have fallen into the cruel mouth of this conquering and angry snake, and through excessive sorrow I am dying. I cannot this day see your handsome face."

(இ-ள்.) பொரு முகம் - போர் செய்யத்தக்க முகமுள்ள, வேல் கண்ணாள் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய தமயந்தி, புலர்ந்து - துக்கத்தால் வாடி, தேர் வேந்தே - ரதாதிபதியான நளமகாராஜனே, வென்றி சினம் அரவின் - வெற்றி பெறும்படியான கோபமுள்ள பாம்பினது, வெம் வாயிடை பட்டு - வெம்மையான வாயில் வீழ்ந்து, வன் துயரால் - கடினமான துக்கத்தினால், ஆவி போய் - பிராணன்போய், மாள்கின்றேன்-

சாகின்றேன், இன்று - இன்றைக்கு, உன் திரு முகம் - உன்னுடைய அழகிய முகத்தை, நான்—, காண்கிலேன் என்றாள் - காணத் திறமற்றிருக்கிறேனென்று சொன்னாள், [புலம்பினாளென்றபடி,] எ-று.

பொருமுகம் — வினைத்தொகை. காண்கிலேன் — காண் - பகுதி, கில் - ஆற்றலைக்காட்டும் விகுதி, அனைத்துமொரு பகுதி, ஏன் - தன்மையொருமைவிகுதி. எதிர்மறை ஆகாரவிகுதி கெட்டது; அல்லது கு - சாரியை, இல் - எதிர்மறை உறிக்கும் பண்படி எனவுங் கொள்ளலாம். (௧௨௦)

292. மற்றொடுத்த தோள்பிரிந்து மாயாத வல்வினை
யேன், பெற்றெடுத்த மக்காள் பிரிந்தேகும்—
கொற்றவனை, நீரேனுங் காண்குதிரோ வென்
றழுதா ணீள்குழற்குக், காரேனு மொவ்வாள்
கலுழ்ந்து.

292. Damayanti to whose long tresses even the clouds cannot be compared, weeping exclaimed:—" Though I am separated from the shoulders of Nala, strong in wrestling; O my children, begotten and reared up by me who am now lingering in death through my great sin, will you at least, see the king who has parted from me?".

(இ - ள்.) நீள் குழற்கு - நீண்ட கூந்தலுக்கு, காரேனும் - மேகமானாலும், ஒவ்வாள் - சமானமாகப் பெறாதவளாகிய தமயந்தி, கலுழ்ந்து - கலங்கி, மல் தொடுத்த தோள் - மல்லுத் தஞ் செய்யவல்ல (நளமகாராஜனது) தோளை, பிரிந்தும் - பிரிந்துபோயும், மாயாத - மரண மடையாத, வல் வினையேன் - வன்மையான பாவமுள்ள நான், பெற்று எடுத்த மக்காள் - பெற்றுவளர்த்த குமாரர்களே, பிரிந்து ஏகும் கொற்றவனை - என்னைப்பிரிந்துபோகின்ற அரசனை, நீரேனும் காண்குதிரோ - நீங்களாயினுங் காண்பீர்களோ, என்று அழுதாள்—, எ - று.

மக்காள் — ஈற்றயல் நீட்சி விளியுருபு. ஏகும் — "செய்பு நிகழ்பெதிர்வும்" என் முற்றுக்குக் கூறியதை அவ்வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சத்திற்குங் கொண்டு, நிகழ்காலத்தில் வந்த

தென்னலாம். மற்றெடுத்ததோள் — அன்மொழித் தொகையாய் அரசனுக்கு மாகும். ஏன் — ஓரிடைச்சொல், உம்மையோடு கூடியே வரும். காரேனும் என்பதில் சிறப்புப்பொருள்; நீரேனும் என்பதில் விகற்பம், இது பிரிநிலேயுங் காட்டும்; ஏனும் என்று ஒரு மொழியென்பாரு முளர். காண்குதிர் — காட்டுதிர் என்பதுபோல் கொள்க; எதிர்காலம், கு - சாரியை; உகரச்சாரியைபெற்றுக் காணுதிர் எனவும் வரும். (கஉக)

293. அடையுங் கடுங்கானி லாடரவின் வாய்ப்பட்,
டுடையுமுயிர் நாயகனே யோகோ — விடை
யெனக்குத், தந்தருள்வா யென்னுத்தன் ருமரைக்கை கூப்பினள், செந்துவர்வாய் மென்
மொழியா டேர்ந்து.

293 Damayanti with a mouth like red coral, and soft speeched, having fallen into the mouth of the dancing snake, in the dence forest which she was traversing, was distracted in mind. Being sure of death, she clasped her lotus-like hands and exclaimed :—" Alas! husband of my life, you must now allow me to bid you farewell!"

(இ-ள்.) செம் துவர் வாய் - சிவந்த பவளம்போன்ற வாயையுடைய, மென் மொழியாள் - மெத்தென்ற பேச்சையுடைய தமயந்தி, அடையும் கடு கானில் - தான் அடைந்த கடுமையான காட்டில், ஆடு அரவின் வாய் பட்டு - ஆடுகின்ற பாம்பின்வாயில் விழுந்து, உடையும் - (மனம்) உடைந்துபோவாள்; தேர்ந்து - (தன் மரணத்தை) நிச்சயித்து, உயிர் நாயகனே—, ஓகோ - ஐயோ, எனக்கு விடை தந்தருள்வாய் என்னு - எனக்கு உத்தரவு தந்தருளவேண்டு மென்றுசொல்லி, தன் தாமரை கை கூப்பினள் - தனது தாமரைபோன்ற கையைக் குவித்தாள், எ - று.

ஓகோ - அவயக்குறிப்பிடைச்சொல்; உடையும் என்பதை பெயரெச்சமாக்கொண்டு எனக்கு என்பதோடு கூட்டலாம். ()

294. உண்டோ ரழுகுரலென் றெற்றி வருகின்ற
வெண்டோடன் செம்பங்கி வில்வேடன் —
கண்டான், கழுகுவாழ் கானகத்துக் காரரவின்
வாயின், முழுகுவா டெய்வ முகம்.

294. A hunter, with pendants of bleached bones to his ears, and red locks of hair, passing close by with a bow, and hearing the sound of cries, saw the divine face of her who was half swallowed by the mouth of the great snake in the forest where the vultures lived.

(இ-ள்.) ஓர் அழு குரல் உண்டு என்று - (இக்காட்டில்) அழுகின்ற ஓசை ஒன்று கேட்கப்படுகிறதென்று, ஒற்றி - உற்றுக்கேட்டு, வருகின்ற - வருகிறவனாகிய, வெள் தோடன் - வெள்ளெலும்பினாற் செய்த காதணி யுடையவனும், செம் பங்கி - சிவந்த தலைமயிருள்ளவனும் ஆகிய, வில் வேடன் - வில்லை யுடைய வேடன், கழுகு வாழ் கானகத்து - கழுகுகள் வாழ்கின்ற காட்டில், கார் அரவின் வாயில் - பெரும்பாம்பினது வாயிலே, முழுகுவாள் - அமிழ்கின்றவளுடைய, தெய்வ முகம் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய முகத்தை, கண்டான்—, எ-று.

வெள்தோடன் என்னுமிடத்துத் தகுதிபற்றி வெள்ளெலும்பெனக் கொள்ளப்பட்டது. முகத்துக்குத் தெய்வத்தன்மையாவது, பார்த்தவுடனே இவள் தேவாமிசம் பொருந்தினவளென்று தோன்றுகை, கழுகுவாழ் கானகம் என்றது காட்டின் கொடுமைக்குக் குறிப்பு. (கஉ௩)

295. வெய்ய வரவின் விடவாயி னுட்பட்டேன்
ஐயன்மீ ருங்கட் கபயம்யான்—உய்ய
அருளீரோ வென்னு வரற்றினா ளஞ்சி
இருளீரும் பூணு ளெடுத்து.

295, Damayanti, the brightness of whose jewels dispelled the darkness, full of fear exclaimed:—"O sir! I have fallen into the venomous mouth of this terrible serpent. I take refuge in you. Will you not have mercy on me and bid me live?"

(இ - ள்.) வெய்ய அரவின் விட வாயினுள் பட்டேன் - உக்கிரமான சர்ப்பத்தினுடைய விஷம்பொருந்திய வாயில் விழுந்தேன், ஐயன்மீர் - ஐயமாரே, உங்கட்கு யான் அபயம் - உமக்கு யான் அடைக்கலமாகின்றேன், உய்ய அருளீரோ - (நான்) பிழைக்கும்படி கிருபை செய்யமாட்டீர்களா, என்னு - என்று, இருள் ஈரும் பூணுள் - இருளை நீக்குகின்ற ஆபரணம்..

களையுடைய தமயந்தி, அஞ்சி - பயப்பட்டு, எடுத்து அரற்றி னள் - குரல் எடுத்துக் கூவினள், எ-று.

ஐயன் என்பது ஆர்யன் என்னும் வடசொல்லின் திரிபு; மரியாதை செய்யத்தக்கவன் என்பது பொருள்; உயர்வினல் ஒருமையிற் பன்மை வந்தது. ஐயுன் என்னுஞ் சொல்லின்மேல் "அன் ஆன்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் "பெயரினுஞ் சிலவே" என்பதனல் பலர்பாலுக்கு மார் விகுதி வந்தது. [பொதுவியல் ௫உ - ம் சூ] "ரவ்வீற்றுயர் பெயர்க் களபெழல்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் "ஆண்டையா ஈ ஆதல்" என்றமையின் அயல் ஆகாரம் விளியில் ஈகாரமாயிற்று. (கஉச)

296. சங்க நிதிபோற் றருசந் திரன்சுவர்க்கி, வெங்க
லிவாய் நின்றுலக மீட்டாற்போல்—மங்கையை
வெம், பாம்பின்வாய் நின்று பறித்தான், பகை
கடிந்த, காம்பின்வாய் வில்வேடன் கண்டு.

296. As Chandraswarki, who like the golden conch of Kuvera could bestow any thing, recovered the world from the cruel Kali, the hunter who possessed a bamboo bow with which he slew his enemies, seeing what happened, drew Damayanti out from the mouth of the cruel snake.

(இ - ள்.) சங்க நிதி போல் - சங்கமென்கிற ஒரு நிதியைப் போல, தரு - கொடுக்கின்ற, சந்திரன் சுவர்க்கி - சந்திரன் சுவர்க்கி யென்பவன், வெம் கலிவாய் நின்று - வெப்பமான கலியினிடத்திருந்து, உலகம் மீட்டால் போல் - உலகத்தை மீட்டுக்கொண்டு வந்ததுபோல, பகை கடிந்த - சத்துருவை நீக்கவல்ல, காம்பின் வாய் - மூங்கிலினல் வாய்த்த, வில் - வில்லையுடைய, வேடன் -, கண்டு - பார்த்து, வெம் பாம்பின் வாய் நின்று - உக்கிரமான பாம்பின்வாயிலிருந்து, மங்கையை - தமயந்தியை, பறித்தான் - இழுத்துப்போட்டான், எ-று.

உலகத்தைக் கலிவாயினின்று மீட்டலாவது, அபோக்கிய காரியங்களி னின்றுந் திருப்பித் திருத்தச்செய்தல். வாய் — வாய்த்த என்னும் பெயரெச்சத்திரிந்த வினைத்தொகை, வாய் நின்று — நின்று ஐந்தாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு நீக்கப் பொருளில் வந்தது. (கஉ௫)

297. ஆருயிரு நானு மழியாம லையாவிப்
பேரரவின் வாயிற் பிழைப்பித்தாய்—தேரில்
இதற்குண்டோ கைம்மா றெனவுரைத்தாள்
வென்றி, விதர்ப்பன்றன் பெற்ற விளக்கு.

297. Damayanti, the daughter of the victorious king of Vidarpa addressing the hunter said:—" O sir! you have saved me from the mouth of this huge serpent, and prevented my precious life and myself from being destroyed. When we consider the matter, is there any retnrn obligation of equal value? No."

(இ-ள்.) வென்றி விதர்ப்பன் - வெற்றியுள்ள விதர்ப்பராஜன், பெற்ற விளக்கு - தமயந்தியானவள், ஐயா—, ஆர் உயிரும் - அருமையான உயிரும், நானும்—, அழியாமல் - நாசமாகாமல், இப் பேர் அரவின் வாயில் - இந்தப் பெரும்பாம்பின் வாயினின்றும், பிழைப்பித்தாய் - பிழைக்கச்செய்தாய், தேரில் - நன்றாய் யோசித்துப் பார்த்தால், இதற்கு கைம்மாறு உண்டோ - இதற்குப் பதிலுபகார முண்டோ, என உரைத்தாள் - என்று சொன்னாள் (அவ்வேடனைநோக்கி,) எ - று - தான்-அசை.

"தனியைக்கொது முன்மெலி மிகலுமாம்" என்றமையின் கைம்மாறு என்பதில் மகரமிகுத்தது. (கை - உபகாரம். மாறு - மாறுவது,) மாறுவதாகிய உபகாரம். (கஉகூ)

298. இந்து நுதலி யெழினோக்கி யேதோதன்
சிந்தை கருதிச் சிலைவேடன்—பைந்தொடிநீ
போதுவா யென்னுடனே யென்றான் புலைநரகுக்
கேதுவாய் நின்றா னெடுத்து.

298. "Regarding the beanty of Damayanti, whose forehead was like the crescent moon, and entertaining an immoral desire at heart, this archer who was worthy of the depths of hell, said:—" O thou adorned with bangles of burnished gold! Come with me"

(இ-ள்.) இந்து நுதலி - சந்திரன்போன்ற நெற்றியையுடைய தமயந்தியினது, எழில் நோக்கி - அழகைப்பார்த்து, ஏதோ - எதையோ, தன் சிந்தை கருதி - தன் மனதில் நினைத்து, புலை நரகுக்கு - ஈனமான நரகத்துக்கு, ஏதுவாய் நின்றான் - பயனுய்

நின்றவனாகிய, சிலை வேடன் - வில்லையுடைய வேடன், பைந்தொடி - பசும்பொன்னாலாகிய வளைகளை யணிந்தவளே, நீ—, என்னுடனே போதுவாய் - என்னோடு வா, என்றான் எடுத்து - என்றெடுத்துச்சொன்னான், எ - று.

பயனும் ஏதுவாம்: பைந்தொடி — பசுமையில் ஈறுபோய் அடி அகரம் ஐயாகி சு என்பதும் கெடநின்ற பை என்பதின் முன் வருமெழுத்துக்கு இனமிகுந்து தொடி என்பதோடு புணர்ந்தது; பண்புத்தொகைப்புறத்துவந்த அன்மொழித்தொகை; அண்மை விளியாதலின் இயல்பு. தற்காலம் வளையில்லாவிடினும் கையில் வளையணிந்திருந்த வடுநோக்கி அங்ஙனம் விளித்தானெனக் கொள்க. போதுவாய்—புகுது போது ஆயிற்று; ஆய் - ஏவலொருமை விகுதி - சிந்தித்தலுக்குக் கருவியாதலால் சிந்தை—ஐ கருவிப்பொருள் விகுதி, பகுதி இகரங் கெட்டது சந்தி. (கஉஎ)

299. வேட னழைப்ப விழிபதைத்து வெய்துயிரா
ஆடன் மயில்போ லலமரா—ஓடினாள்
தூறெலா மாகச் சுரிகுழல்வேற் கண்ணினீர்
ஆறெலா மாக வழுது.

299. On the hunter calling her, Damayanti who possessed curly locks, blinking with her eyes and drawing a hot breath, and becoming troubled like a dancing peacock, cried; so that the streets flooded with the tears from her lance-like eyes and rushed among the bushes.

(இ-ள்.) வேடனழைப்ப - வேடன் அழைக்கையில், விழிபதைத்து - கண்பதைத்து, வெய்து உயிரா - வெப்பமாக மூச்செறிந்து, ஆடல் மயில்போல் - ஆடுதலையுடை மயிலைப்போல், அலமரா - வருத்தப்பட்டு, சுரி குழல் - சுரிந்த அளகத்தையுடைய தமயந்தி, வேல் கண்ணின் நீர் - வேல்போன்ற கண்ணின் நீரானது, ஆறெலாம் ஆக - வழியெல்லாம் ஓடும்படி, அழுது—, தூறெலாம் - புதர்களிலெல்லாம், ஓடினாள்—, எ-று.

தூறெலாமாக என்னுமிடத்தி லுள்ள ஆக் என்பது அசை. அலமரா — அலமரு - பகுதி, செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். (கஉஅ)

300. திக்கட் புலிதொடரச் செல்லுஞ் சிறுமான்போ
ஆக்கை தளர வலமந்து—போக்கற்றுச் [ல்
சீறு விழித்தாள் சிலைவேட னவ்வளவில்
நீறுய் விழுந்தா னிலத்து.

300. Like the young deer, which flees when pursued by the fiery-eyed tiger, Damayanti through fear became faint in body, and troubled, and not finding any way to escape, turned and started at him angrily and the archer fell to the ground in ashes

(இ - ள்.) தீ கண் புலி தொடர - நெருப்புப்போன்ற கண்ணையுடையபுலியானது - தொடர்ந்து வருவதினால், செல்லும் - ஓடுகின்ற, சிறு மான் போல் - இள மானைப்போலே, ஆக்கை தளர - (பயத்தினால்) உடம்பு தளர்ந்துபோக, அலமந்து - அங்குமிங்குஞ் சுற்றிச்சுழன்று, போக்கு அற்று - போகும்வழி இல்லாமல், சீறு - சீறி [கோபித்து], விழித்தாள் - கண் திறந்து பார்த்தாள் ; அவ்வளவில் - அக்காலத்தில், சிலை வேடன்-வில்லையுடைய வேடன், நீறு ஆய் - சாம்பலாய், நிலத்து விழுந்தான்-தரையிலே விழுந்தான், எ - று.

மகா பதிவிரதை யாதலால் கோபித்துப் பார்த்தவுடனே அந்தக் கொடியவன் சாம்பலானு னென்பதாம்.

அலமந்து—அலமா - பகுதி ; இது, வா, தா, என்பனபோல நிகழ் எதிர்காலங்களில் அலமரு எனத் திரிந்துவரும். அலமரு பகுதி யெனில் இறந்தகாலப் புடை பெயர்ச்சி பொருந்தாது. சீறு — செய்யா என்னும் வாய்பாட்டெச்சம். போக்கு — வழிக்கு ஆகுபெயர். (கஉக)

301. வண்டமிழ்வா ணர்ப்பிழைத்த வான்குடியோ
ர்த்தழன்மீ, மண்டு கொடுஞ்சுரத்தோர் மாடி
ருந்து—பண்டையுள, வாழ்வெல்லாந் தானி
னைந்து மீற்றமுதாண் மன்னிழைத்த, தாழ்வெல்
லாந் தன்றலைமேற் றந்து.

301. Damayanti, recalling her former days of greatness and attributing the king's behaviour to her own fate, stood aside and wept in that forest which burnt with fire, like the large families who opposed the sages versed in fertile Tamil lore.

(இ - ள்.) வள் தமிழ் வாணர் - அழகிய தமிழில் வல்லவரை, பிழைத்த - தப்பின, [அவர்க்கு அபராதப்பட்ட], வான் குடி போல் - மேன்மையான வமிசத்தைப்போல், தீ தழல் - தீய அக்கினி, மீ மண்டு - மேற்கொண்டு நெருங்கப் பெற்றிருக்கிற, கொடும் சுரத்து - கொடுமையான பாலைவனத்திலே, ஓர் மாடு இருந்து - ஒரு புற மிருந்து, பண்டை உள - முன்பிருந்த, வாழ்வு எல்லாம் நினைந்து - போகங்களையெல்லாம் நினைத்து, மன் இழைத்த - அரசன் செய்த, தாழ்வு எல்லாம் - தாழ்மைகளையெல்லாம், தன் தலைமேல் தந்து - தன் தலைவிதியின்மேல் வைத்து, அழுதாள் —, எ - று.

வித்துவான்கள் திறத்தில் அபராதப்பட்ட குடி தீப்பட்டு வேவதுபோல் வெந்துகொண் டிருக்கிறது சுரம் என்கிறபடி. அரசன் தனக்குச் செய்த தீங்குகள் தன் விதிவசத்தால் நேர்ந்தனவே யன்றி அவன் கொடுமையால் செய்தவை யல்லவென நினைத்தா ளென்பதை "மன்னிழைத்த தாழ்வெல்லாந் தன் றலைமேற் றந்து" என்றார். தான் - மற்று - அசைகள். "வண் டமிழ் வாணர்ப் பழித்த" எனவும் பாடமுண்டு. வாணர்ப் பிழைத்த—உயர்திணைப் பெயராயினும், இரண்டாம் வேற்றுமைச் சிறப்புவிதியால் வலிமிக்கது. [நன் - உருபு புணர். சூ - ௧௬.] இரண்டனுருபு ஏற்றுக் கோடற்பொருளில்வந்தது [பெயர். சூ - ௩௧.] பண்டை — பண்டு என்னுங் குற்றுகரம் ஐகாரச்சாரியை பெற்றது [உயிர். சூ - ௩௫.]

தமிழ்வாணர்—வாள் (ஒளி) - பகுதி, நர் - உடைமைப்பொருளில்வந்த பலர்பால்விகுதி, சந்தியில் ளகர நகரங்கள் ணகரமாகி முந்திய ணகரம் கெட வாணர் என்றும். தமிழில் வாணர்-விளங்குவோர், தமிழ்வாணர்; அல்லது வாழ்நாள் என்பது வாணாள் என்றானதுபோல் வாழ்நர் என்பதும் வாணர் என்றாயிற் றெனக்கொண்டு முன்போலக் கூட்டிக் கொள்ளலாம். கீர்வாணர் என்பதற்கு வடநூலார், கீர் - வாக்கை, வாணர் - பாணமாக வுடையவர் என்று பொருள்கூறியதுபோல் தமிழ் ஆகிய பாணத்தை யுடையவரெனவும் பொருள் கொள்ளத் தகுமென்று எமக்குத் தோன்றுகின்றது. கீர்வாணர் தேவர் வாக்கைக்கொண்டே ஜயிக்கவல்லவர் என்பது அதன் பொருள்.

அப்படியே தமிழ்வாணர், தமிழைக்கொண்டு வெல்ல வல்லவர் என்பது பொருளாம். தமிழ் என்பது திரமிடமென்னு மாரியத்தின் சிதைவு. (௩௦௧)

302. அவ்வளவி லாதிப் பெருவழியி லாய்வணிகன்
இவ்வளவு தீவினையே னென்பாடன்—மெய்வடி
வைக், கண்டானை யுற்றான் கமலமயி லேயென்
றான், உண்டாய தெல்லா முணர்ந்து.

302. At that time, a thoughtful merchant passing along the broadway, saw the physical beauty of Damayanti, who reproached herself with being a great sinner, and doubting when he saw all that had happened, thought she could be no other than the goddess who resides in the lotus.

(இ - ள்) அவ்வளவில் - அக்காலத்தில், ஆதி பெரு வழியில் - முதன்மையான பெரியவழியில் போகின்ற, ஆய் வணிகன் - ஆராயுந்தன்மையனான வர்த்தகன், இவ்வளவு தீவினையேன்-இவ்வளவு தீவினை செய்தவள் யான், என்பாள் தன் - என்றுசொல்லுகிற தமயந்தியின், மெய் வடிவை - தேகத்தின் அழகை, கண்டான்—, ஐயுற்றான் - சந்தேகித்தான், கமல மயிலே என்றான் - தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பெண்ணாகிய திருமகளே என்று சொன்னான், உண்டாய தெல்லாம் - உண்டான காரியங்களை யெல்லாம், உணர்ந்து - அறிந்து, எ - று. [உணர்ந்து சொன்னான் எனக் கூட்டிக்கொள்க.]

இவ்வாக்கியம் மேற்பாட்டோடு குளகமாக முடியுமென அறிக. குளகமாவது பலபாட்டு ஒரு முடிபாய் வருவது. அங்ஙனமின்றித் தனியே முடிவது முத்தக மெனப்படும்.

புசித்து வாடி சோர்ந்து கண்ணீரொழுக மனங்கலங்கித் தவிப்பதை "உண்டாயதெல்லாம்" என்றார். இவள் வடிவைப் பார்க்க இவள் சகல சுலக்ஷணங்களோடுங் கூடிச் சகல பாக்கியங்களையும் பெறத்தக்கவள் இவ்வளவு தீவினையேன் என்பது என்னென்று "ஐயுற்றான்" என்பதாம். தெய்வப் பெண்ணோ மானிடப்பெண்ணோ என ஐயுற்றானெனினு மொக்கும். ஆய் வணிகன்—வினைத்தொகை; காரியங்களை யோசித்து அறிய

வல்லவன் என்றபடி. ஐயுற்றான்—காமம் உற்றான் காமுற்றான் என்பதுபோல், ஐயமுற்றான் ஐயுற்றான் என்று ஆயிற்று. (கூ௱க)

303. எக்குலத்தா யார்மடந்தை யாதுன்னூர் யாதுன்
பேர், நெக்குருகி நீயழுதற் கென்னிமித்தம்—
மைக்குழலாய், கட்டுரைத்துக் காணென்றான்
கார்வண்டு காந்தாரம், விட்டுரைக்குந் தார்வணி
கர் வேந்து.

303. The chief of the merchants, who wore a garland on which the beautiful bees hum, addressing Damayanti, said:—"O! thou raven-tressed one! In what family were you born? Whose wife are you? Which is your native place? What is your name? Why do you thus weep and why are you faint and troubled in mind? Explain all this to me clearly".

(இ-ள்.) கார் வண்டு - கறுப்பான (அல்லது) அழகான வண்டுகள், காந்தாரம் விட்டு உரைக்கும் - இராகத்தை வாய் விட்டுச் சொல்லுகிற, தார் - மாலையைத்தரித்த, வணிகர் வேந்து - வர்த்தகருடைய தலைவன், மை குழலாய் - கறுப்பான கூந்தலுள்ளவளே, நீ—, எக் குலத்தாய் - எந்த வமிசத்திற் பிறந்தவள், யார் மடந்தை - யாருடைய மனைவி, உன் ஊர் யாது - உன் வாசஸ்தலமெது, உன் பேர் யாது - உன் நாமதேயமென்ன, நெக்கு - தளர்ந்து, உருகி - மனங் கரைந்து, அழுதற்கு நிமித்தம் என் - அழக்காரணம் யாது, கட்டுரைத்துகாண் என்றான் - திருத்தமாய்ச் சொல்லு என்றுசொன்னான் (தமயந்தியை நோக்கி), எ - று.

காண் - அசை; அல்லது உரைப்பதனால் வரும் பயனைப்பார் எனவும் பொருள்கொள்ளலாம். நீ யேன் வினவுகின்றாயென்று இகழாமல் உரை யென்பதாம். மைக்குழலாய்—விளி. [பெய - ருக - குத் - விதியால்] ள் - ய் ஆயிற்று. எக்குலத்தாய்—முன்னிலை யொருமைக் குறிப்பு முற்று: ஆய் - விகுதி. நெக்கு—முதனிலையே வினையெச்சப்பொருளில் வந்தது. எக்குலத்தாய் எக்குலத்திற் பிறந்தவள், யார்மடந்தை - யாருடையமகள் எனவுமாம். தனிக்குறிலணையாத யகரம் யகரம் வரக் கெடும் ஆதலின் எக்குலத்தா யார் என்றாயிற்று. (கூ௱உ)

[தமயந்தி வணிகனை நோக்கி]

304\. முன்னை வினையின் வலியால் முடிமன்னன்
என்னைப் பிரிய விருங்கானில்—அன்னவனைக்
காணா தழுகின்றே னென்றாள் கதிரிமைக்கும்
பூணாரம் பூண்டாள் புலர்ந்து.

304\. Damayanti, who wore glittering brilliants, said:—"On account of the wretchedness of my sin, committed in a former birth, the excellent Nala, who wears a noble crown, deserted me in this forest and on that account, being unable to find him, I weep."

(இ - ள்.) கதிர் இமைக்கும் - கிரணங்கள் பிரகாசிக்கின்ற, பூண் ஆரம் பூண்டாள் - முத்துமாலைகளைத் தரித்தவளாகிய தமயந்தி, புலர்ந்து—, முன்னை வினையின் வலியால் - (நான்) பூர்வ சன்மத்திற் செய்த பாவத்தின் கொடுமையினாலே, முடி மன்னன் - (யாவர்க்கும் மேலானவ னென்று) சிறந்த கிரீடந் தரித்த மகாராசன், இரு கானில் - பெரிய காட்டினிடத்தில், என்னை பிரிய -, என்னைவிட்டு நீங்கினதினால், அன்னவனை காணாது - அவனைக் காணாமல், அழுகின்றேன் என்றாள்—, எ-று.

யான் இன்னான்மகள் இன்னான்மனைவி என்று எல்லாவற்றையுங் குறிப்பா யுரைத்ததைக் கவி சுருக்கிப் பாடினாரென அறிக. "கதிரிமைக்கும் பூணாரம் பூண்டாள்" என்பது முந்திய நிலைமையைக்கொண் டுரைத்தபடி. அது இங்கே அவையிழந்து நிற்கு நிலையைக் குறிப்பிக்கின்றது. பூண் ஆரம் - பூணத்தக்க பல ஹாரங்களையும் எனவுமாம். "பூணார் முலையாள்" எனவும் பாடமுண்டு. (௩௦௪)

305\. சேதி நகர்க்கே திருவைச் செலவிட்டப்
போதிற் கொடைவணிகன் போயினான்—நீதி
கிடத்துவான் மன்னவர்தங் கீர்த்தியினைப் பார்
நடத்துவான் வட்டை நடந்து. [மேல்

305\. Then taking the Lakshmi-like Damayanti and leaving her in a town in the சேதி country, that charitable merchant who was able to support justice and who published abroad the glory of kings, went on his way.

(இ - ள்.) அப்போதில் - அக்காலத்தில், திருவை - இலக்குமி போன்ற தமயந்தியை, சேதி நகர்க்கு செலவிட்டு - சேதி தேசத்துப் பட்டணத்துக்குப் போகச்செய்து, பார்மேல் நீதி கிடத்துவான் - பூமிமேல் நீதியைத் தங்கச்செய்ய வல்லவனும், மன்னவர்தம் கீர்த்தியினை நடத்துவான் - அரசருடைய புகழை வியாபிக்கச் செய்ய வல்லவனுமாகிய, கொடை வணிகன் - கொடுக்குந் தன்மையுள்ள அந்த வர்த்தகன், வட்டை நடந்து போயினன் - வழியில் நடந்து போனான், எ-று.

வட்டை - தேர் எனக்கொண்டு, தேரால் நடந்து சென்றானெனினு மமையும்; வட்டை என்பது வாட்டை என வழங்குகின்றது. ஏ - அசை. வாணிகம் பொய்கலந்த மெய்யாயினும் இவன் ஒப்புரவாய் நடப்பவனென்பது பற்றி நீதிகிடத்துவாய் என்றும், இந் நல்லொழுக்க முடையவன் பிறநாட்டிலுஞ் சென்று வருதலாலும் வாணிக வளப்பத்தாலும் அரசர்க்குப் புகழ் விளங்குகின்ற தென்பதுபற்றிக் கீர்த்தியினை நடத்துவானென்றுங் கூறினர். நல்வணிகர் நாட்டிலிருப்பது அரசர்க்கு மேன்மையென்று நீதிசாஸ்திரம். செலவிட்டு நடத்துவான் எனக் கூட்டிக்கொள்க. (௧௩௪)

306. அற்ற துகிலு மறாதொழுகு கண்ணீரும்
உற்ற துயரு முடையளாய்—மற்றொருத்தி
நின்றாளைக் கண்டே நிலவேந்தன் பொற்றேவி
என்றார் மடவா ரெடுத்து.

306. Some of the damsels in the harem, addressing the Queen said:—"O thou beautiful consort of the ruler of the earth! We saw in this town, a maiden with half a garment, shedding tears incessantly, and afflicted with great sorrow."

(இ - ள்.) மடவார் - அந்தப்புரத்துப் பெண்கள் சிலர், நிலவேந்தன் பொன் தேவி - நிலத்தையாளு மரசனுடைய பொன் போன்ற மனையாளே, அற்ற துகிலும் - பாதியறுந்த வஸ்திரமும், அறாது ஒழுகு - நீங்காமல் ஒழுகுகின்ற, கண்ணீரும்—, உற்ற துயரும் உடையளாய் - அதிகமான விசனமு மடைந்தவளாய், நின்றாளை - நின்றவளாகிய, ஒருத்தி - ஒரு பெண்ணை,

கண்டேம் - பார்த்தேம் (இக்ககரிரில்,) என்றார் எடுத்து - என்று இப்படி குறித்துச்சொன்னார்கள், எ - று.

மற்று - அசை. சேதிராசன் தேவிக்குத் தமயந்தியின் நிலைமையைச் சிலபெண்கள் தெரிவித்தார்களென்பதாம். [வினையியல்-கரு-ஆம்-சூ.] "எம் ஏம் ஓம் இவை படர்க்கையாரையும்" என்றதனுல் யாமேயன்று இக்கர்க்கண் பலருங்கண்டார் என்றதாயிற்று. (கரு௫)

307. போயகலா முன்னம் புனையிழையாய் பூங்குயிலை
ஆய மயிலை யறியவே—நீயேகிக்
கொண்டுவா வென்றாடன் கொவ்வைக் கனிதிற
வண்டுவாழ் கூந்தன் மயில். [௩௭து

307. The consort of the king of சேதி upon whose tresses the bees lived, opening her lips which resembled the red கொவ்வை fruit, addressed one of her maidens saying:—"O thou adorned with jewels! Before she departs, go and bring that damsel, who resembles a beautiful pheasant or a choice peacock, that I may see her,"

(இ - ள்.) வண்டு வாழ் கூந்தல் மயில் - வண்டுகள் வாழுகின்ற கூந்தலையுடைய சேதிராசன் மனைவி, தன் கொவ்வை கனி - தன்னுடைய கொவ்வைப் பழம்போன்ற வாயை, திறந்து—, புனை இழையாய் - அலங்கரித்துக்கொண்ட ஆபரணமுடையவளே, போய் அகலா முன்னம் - அவள் போய் நீங்கா முன்னமே, பூ குயிலை - அழகிய குயில்போன்ற, ஆய் அமயிலை அறிய - ஆராய்ந்த அந்த மயில்போன்ற பெண்ணையறிந்துகொள்ள, நீ ஏகி கொண்டுவா என்றாள் - நீ போய் அழைத்துக்கொண்டு வாவென்று சொன்னாள், எ-று. ஏ-அசை.

அம்மயிலை என்பதில் மகரம் தொக்கது. ஆய எனப் பெயரெச்சமாகக்கொண்டு நன்மையான மயிலை என்றுஞ் சொல்லலாம் - அவளை இன்னுளென்று யானறிந்து கொள்வதற்குஇட்டுக்கொண்டுவா என்று சொன்னதாம். (கரு௬)

308. அந்தா மரையி லிவளேயென் றையுற்றுச், சிந்தா
குலமெனக்குத் தீராதால் — பைந்தொடியே,

உள்ளவா றெல்லா முரையென்று ளொண்மல
ரின், கள்ளவார் கூந்தலாள் கண்டு.

308. The consort of the king சேதி whose long tresses were moistened with the honey from the bright flowers, looking at Damayanti, and doubting whether this was not the goddess who resided in the beautiful lotus, exclaimed:—"O thou adorned with green bangles! as my mind is still in suspense, tell me everything truthfully."

(இ - ள்.) [அந்த நகரத்தில் அவளைப்பார்த்து] ஒள் மலரின்- விளக்கமான புஷ்பங்களினுடைய, கள்ள - தேனையுடைய, வார் கூந்தலாள் - நீண்ட கூந்தலையுடைய சேதியரசி, கண்டு - (தமயந்தியைப்) பார்த்து, அம் தாமரையிலவளே என்று - (இவள்) அழகிய தாமரையி லிருக்கிற திருமகளோ என்று ஐயுற்று - சந்தேகித்து, பைந்தொடியே - பசிய வளைகளையணிந் தவளே, சிந்தாகுலம் எனக்கு தீராது - சிந்தைக்கலக்க மெனக்குத் தீரவில்லை, உள்ளவாறு எல்லாம் உரை - உள்ளவித மாக எல்லாவற்றையுஞ் சொல், என்றாள்—, எ - று.

பெண்ணே உன்னைப்பார்க்க எனக்குப் பலவிதமாகச் சிந்தை கலங்கி வருத்த முண்டாகின்றது. அதனால் உண்மையாக உன் சங்கதிகளைச் சொல்லென்றாள் என்பது கருத்து- உதிர சம்பந்த முண்டா யிருப்பதனால், இன்னாளென்று அறியாத போதும் தற்செயலாய் மனம்பதைப்பது உலகவியல்பு. இவளைக் கண்டவுடனே ரூபலாவணியங்களினால் திருமகளென்று சந்தேகித்தும் படுந்துன்பநோக்கி மனம் வியாகுலப்பட்டாள் என்க. ஆல் - அசை. (கஙஎ)

309. என்னைத் தனிவனத்திட் டெங்கோன் பிரிந்
தேக, அன்னவனைக் காணா தலமருவேன்—
இந்நகர்க்கே, வந்தே னிதுவென் வரவென்
றாள் வாய்புலராச், செந்தேன் மொழிபதறாச்
சேர்ந்து.

309. Damayanti, her lips being parehed, and her speech, which was as sweet as pure honey, faltering said:—"Not being able to find my husband, who separated from me

and left me alone in the desert, I was troubled and come to this town. This is my history."

(இ - ள்.) [தமயந்தி] வாய் புலரா - வாய் நீரின்றி வற்றி, செம் தேன் மொழி - செம்மையான தேன்போன்ற சொற்கள், பதறு சேர்ந்து - நடுங்கிச்சேர்ந்து; என்னை—, தனி வனத்து இட்டு - ஒன்றியாக காட்டில் விட்டு, எங்கோன் - எங்கணவன், பிரிந்து ஏக - பிரிந்து போக, அன்னவனை காணாது - அவனைக் காணாமல், அலமருவேன் - வருத்த முற்றவளாகி, இந்நகர்க்கு - இந்தப் பட்டணத்துக்கு, வந்தேன்—, இது என் வரவு - இதுதான் எனது வரலாறு, என்றாள்—, எ - று.

அவ்வரசி தனக்குஞ் சிற்றன்னையாதலின் தாய் தந்தையர்களை யறிவிக்க வெட்கித் தனக்குத் துன்பமுண்டான முக்கிய சரித்திரமாத்திர முரைத்தாளென்க. புலரா, சேர்ந்து என்னும் வினையெச்சங்கள் சினைவினையாதலின், என்றாள் என்னு முதல் வினையைக் கொண்டது. [வினை. ரு-உகூ.] ஏ - அசை. (கங-அ)

310. உன்றலைவன் றன்னை யொருவகையா ணாடியே
தந்து விடுமளவுந் தாழ்குழலாய்—என்றனுடன்
இங்கே யிருக்க வினிதென்றா ளேந்திழையைக்
கொங்கேயுந் தாராள் குறித்து.

310. "The consort of the சேதி king, who was adorned with fragrant garlands, addressing Damayanti, said:—"O thou, with flowing tresses! till we find your husband. by some means or another, you must remain joyfully in this town with me."

(இ - ள்.) கொங்கு ஏயும் தாராள் - வாசனைபொருந்திய மாலையிடைய அவ்வரசி, ஏந்திழையை குறித்து - தமயந்தியைக் குறித்து, தாழ் குழலாய் - தொங்குகின்ற கூந்தலுடையவளே, உன் தலைவன் தன்னை - உன் நாயகனை, ஒரு வகையால் - ஒரு விதத்தினால், நாடி - தேடி, தந்துவிடும் அளவும் - கொடுக்கும் வரையில், இங்கே - இந்நகரிலே, என்றனுடன் - என்னோடு கூட, இனிது இருக்க - சந்தோஷமாயிருக்கக்கடவை, என்றாள்—, எ - று. ஏ - அசை.

இனிது—குறிப்புமுற்று. இங்கே வினையெச்சமாகி வினையுரியாநின்றது. ஏந்திழை - ஏந்தப்படும் ஆபரணங்களையுடையவள்; அன்மொழித்தொகை; ஆபரணங்களைத் தாங்குகிறவ ளென்றபடி; பெருமையான ஆபரணமுள்ளவள் என்னவுமாம். (கக௯)

311. ஓடும் புரவித்தேர் வெய்யோ னொளிசென்று
நாடு மிடமெல்லா நாடிப்போய்—கூடினன்
போதிற் றிருநாடும் பொய்கைத் திருநாடாஞ்
சேதித் திருநாடு சென்று.

311. Having searched every place warmed by the rays of the sun which possesses a chariot drawn by swift horses, the Brahmin sent by king Bhima, arrived at the சேதி country, which abounded in tanks, and to which even Lakshmi who dwells in the lotus, would be partial.

(இ-ள்.) [இப்படி யிருக்கையில்] ஓடும் புரவி தேர் - ஓடுகின்ற குதிரைகள் பூட்டிய தேரையுடைய, வெய்யோன் ஒளி சென்று - சூரியனுடைய காந்தி பரவி, நாடி போய் - தேடிப்போய், போதில் திரு நாடும் - பதுமத்திலிருக்கும் திருமகள் விரும்பத்தக்க, பொய்கை - தடாகங்களை யுடைத்தான, திரு நாடு ஆம் - நல்ல தேசமாகிய, சேதி திருநாடு சென்று கூடினன் - சேதிதேசத்தைப் போய்ச்சேர்ந்தான், எ - று.

ஓரந்தணன் என்பது தோன்றா எழுவாய்; பிற்பாட்டாற் காண்க. சூரியகிரணம் வியாபிக்கும்படியான பூமியெல்லாந் தேடித்திரிந்தான் என்றபடி. (கச0)

312. தாமஞ்சே ரோதித் தமயந்தி நின்றாளை
ஆமென் றறியா வருமறையோன்—வீமன்
கொடிமேல் விழுந்தழுவான் கொம்புமவன்
செம்பொன், அடிமேல் விழுந்தா ளழுது.

312. That Brahmin, recognizing Damayanti in the maiden, with garland-bedecked tresses before him, fell on the daughter of king Bhima and wept; and Damayanti, who resembled a branch covered with flowers, fell at the fair golden feet of the Brahmin and wept.

(இ - ள்.) அருமறையோன் - (அந்தப்) பிராமணன், நின்றானை - அங்கிருந்தவனை, தாமம் சேர் ஓதி - மாலைசேர்ந்த கூந்தலுள்ள, தமயந்தி ஆம் என்று அறியா - தமயந்தியா யிருக்கிறாளென்று அறிந்து, வீமன் கொடிமேல் - வீமராசன் மகளாகிய தமயந்திமேல், விழுந்து அழுதான்—; கொம்பும் - பூங்கொம்பை போன்ற அவளும், அவன் செம்பொன் அடிமேல் - அந்தப் பிராமணனுடைய செம்பொன்போன்ற பாதத்தின்மேல், அழுது விழுந்தாள்—, எ - று.

விழுந்தழுதாள் எனக்கூட்டுக. விகுதி யிடைச்சொல்லைப் பிரித்து வேண்டுமிடங் கூட்டுவதும் தமிழர் வழக்கம்.

அருமையான மறைகளைக் கற்றவன் அருமறையோன். மறை - வேதம். இவன் பீமராசனால் அனுப்பப்பட்டு முற்றுந் தேடி இங்குவந்து தமயந்தியைக் கண்டான். கொம்பும் என்னுமிடத்து உம்மை யிறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை. (௧௪௧)

313. மங்கை விழிநீர் மறையோன் கழல்கழுவ
அங்கவன்றன் கண்ணீ ரவளுடன்மேற்—பொங்கக், கடல்போலுங் காதலார் கையற்றார் தங்கள்
உடல்போலு மொத்தா ருயிர்.

313. Damayanti's tears washing the feet of that Brahmin, and the tears of that Brahmin trickling profusely down Damayanti's body, her relations whose affection was as vast as the sea, sorrowing, clung to Damayanti, as the life is attached to the body.

(இ - ள்.) மங்கை விழி நீர் - தமயந்தியின் கண்ணீர், மறையோன் கழல் கழுவ - பிராமணனுடைய பாதங்களை அலம்ப, அவன் தன் கண்ணீர் - அந்தப் பிராமணனுடைய கண்ணீரானது, அவள் உடல்மேல் பொங்க - அவளுடைய தேகத்தின் மேலே அதிகப்பட, கடல் போலும் காதலார் - சமுத்திரம் போன்ற ஆசையையுடைய சுற்றத்தார், கையற்றார் - தளர்ந்தவராகி, தங்கள் உடல் - தங்களுடைய தேகங்கள், உயிர் போலும் - உயிர்களை யொத்தாற்போல், ஒத்தார் - (அவளைப்) பொருந்தி யிருந்தார்கள், எ - று. அங்கு - அசை.

சேதியரசன் முதலாயினோர் இந்த மறையோனை நன்று யறிந்திருப்பவ ராதலின் அவன் அவளைத் தமயந்தியென்று கண்டு விசனப்படும்போது, யாவரும் அறிந்து உடல் உயிரைப் பொருந்தினதுபோல் மிக்க காதலோடு அவளைப் பொருந்தி யிருந்தார் என்பது கருத்து. பொங்க - என்பதனால் கண்ணீர் அவள் மேற்பட வெந்நீர்போல் கொதித்த தென்பதாம். (௧௩௨)

314. மாரி பொருகூந்தன் மாதராய் நீபயந்த, காரி
கைதான் பட்டதுயர் கண்டாயோ—சோர்குழ
லும், வேணியாய் வெண்டுகிலும் பாதியாய்
வெந்துயருக், காணியாய் நின்று ளயர்ந்து.

314. The Brahmin, addressing the Queen of the சேதி country, said, "O thou whose tresses resemble the clouds! Have you seen the sorrow which has fallen your daughter? With her hair dishevelled and matted and her clean garment rent in half, she is transfixed in her sorrow, as the linch-pin in a chariot.

(இ - ள்.) [அவ்வரசியை நோக்கிப்பார்ப்பான்சொல்லியது.] மாரி பொரு கூந்தல் மாதராய் - மேகத்தை யொத்த கூந்தலை யுடைய பெண்ணே, நீ பயந்த காரிகை - நீ பெற்ற பெண், பட்ட துயர் கண்டாயோ - அனுபவிக்கிற துன்பத்தை யறிந்தையோ, சோர் குழலும் - தொங்குங் கூந்தலும், வேணி ஆய் - சடையாய், வெண் துகிலும் - சுத்தமான வஸ்திரமும், பாதியாய்—, அயர்ந்து - வருந்தி, வெம் துயருக்கு - கடினமான துக்கத்திற்கு, ஆணியாய் நின்றாள் - அச்சாணிபோல் [ஆதாரமாய்] நின்றாள், எ-று.

மாதர் - அழகு, அதையுடையாள் மாதராள். விளியில் ளகரம் யகரமாயிற்று. வெண்மை இலக்கணையால் சுத்தத்திற்குக் கொள்ளப்பட்டது. தான் - அசை, உம்மைகள் எண்ணுப் பொருளில் வந்தன. (௧௩௩)

315. தன்மக ளாவ தறியாத் தடுமாறுப், பொன்வடி
வின் மேலழுது போய்வீழ்ந்தாள்—மென்மல
ரைக், கோதிப்போய் மேதி குருகெழுப்புந்
தண்பணைசூழ், சேதிக்கோன் றேவி திகைத்து.